

Hallituksen esitys Eduskunnalle Kansainvälisen työkonferenssin 53. istutokaudellaan vuonna 1969 hyväksymistä yleissopimuksista ja suosituksista.

Kansainvälinen työjärjestö (ILO) piti vuonna 1969 Genevessä tavanimukaisen yleiskokouksensa, 53. Kansainvälisen työkonferenssin, jossa Suomea edusti työjärjestön perussäännössä edellytetty hallituksen, työnantajien ja työntekijöiden edustajien muodostama valtuuskunta. Konferenssi hyväksyi kaksi yleissopimusta ja kaksi suositusta. Yleissopimuksista toinen koskee maatalouden ammattientarkastusta ja toinen lääkintähuoltoa ja päivärahaa. Suositukset koskevat niinkään kumpikin osaltaan edellä sopimuksissa mainittuja asioita.

Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 19 artiklan 5 b ja 6 b kohtien mukaisesti saatetaan kysymyksessä olevat yleissopimukset ja suositukset Eduskunnan käsiteltäviksi niiden johdosta mahdollisesti tarpeelliseksi katsottaviin toimenpiteisiin ryhtymiseksi.

Hyväksyttäväksi esitettävien yleissopimusten suomenkielille käännetty samoin kuin englanninkieliset tekstit ovat tämän esityksen liitteissä A ja B.

Suosistusten suomenkielille käännetty tekstit ovat liitteissä C ja D. Sopimusten ranskankieliset tekstit samoin kuin sopimusten ja suositusten ruotsinkieliset käännökset ovat ruotsinkielisen esityksen vastaavissa liitteissä.

Yleissopimus (n:o 129), joka koskee maatalouden ammattientarkastusta.

Yleissopimuksen 1 artiklan mukaan maatalousyrityksellä tarkoitetaan sellaisia yrityksiä tai yrityksen osia, joissa harjoitetaan maanviljelyä, karjanhoitoa, metsänhoitoa, puutarhanviljelyä ja maataloustuotteiden alkujalostamista. Mikäli varsinkin viimeksi mainituissa tapauksissa syntyy vaikeuksia määrittellä maa-

talouden ja toisaalta kaupan ja teollisuuden välistä rajaa, tulee asianomaisen viranomaisen kuultuaan edustavimpia asianomaisia työnantajia ja työntekijäjäjestöjä, mikäli sellaisia on, määrätä raja siten, ettei mikään maatalousyritys jää kansallisen ammattientarkastusjärjestelmän ulkopuolelle.

Yleissopimuksen sanonta "lainsäädännökset" käsittää lakien ja asetusten ohella myös väli-miestuomiot ja työehtosopimukset, joille on annettu lain voima ja joiden noudattamista maatalouden ammattientarkastajat valvovat.

Sopimuksen 4 artiklan mukaan maatalouden ammattientarkastusjärjestelmää on sovellettava maatalousyrityksiin, joissa työskentelee työntekijöitä ja ammattioppilaita siitä riippumatta, missä muodossa heille maksetaan korvausta työstä tai minkä laatuinen, muotoinen tai pituinen heidän työsopimuksensa on. Jäsenvaltio voi lisäksi sitoutua ulottamaan maatalouden ammattientarkastuksen koskemaan myös seuraavia henkilöryhmiä:

a) vuokratilajelijöitä, jotka eivät käytä vierasta työvoimaa, voitto-osuuden saajia ja näihin verrattavia maataloustyöntekijöiden ryhmiä;

b) kollektiiviseen taloudelliseen yritykseen osallistuvia henkilöitä, esim. osuuskunnan jäseniä;

c) yrittäjän perheenjäseniä niin kuin nämä määrittää kansallisessa lainsäädännössä.

Yleissopimuksen 6 artiklan mukaan katsotaan, että maatalouden ammattientarkastuksen tehtävänä on varmistaa työehtoja ja työntekijöiden työsuojelua koskevien lainsäädännösten soveltaminen sikäli kuin niiden soveltamisen valvonta kuuluu ammattientarkastusviranomaisille. Edelleen on ammattientarkastajien annettava työnantajille ja työntekijöille teknisiä neuvoja ja ohjeita siitä, miten lain säännöksiä te-

hokkaimmin on noudatettava. Lisäksi ammattientarkastuksen on kiinnitettävä asianomaisten viranomaisten huomiota sellaisiin puutteisiin ja epäkohtiin, joista ei ole annettu erityisiä määräyksiä, sekä tehtävä tarvittaessa lainsäädännöllisiä uudistusehdotuksia. Kansallisessa lainsäädännössä voidaan maatalouden ammattientarkastajille antaa myös sellaisia neuvoa-antavia tai toimeenpanoa koskevia tehtäviä, jotka liittyvät työntekijöiden ja heidän perheidensä elinehtoja koskeviin kysymyksiin.

Sopimuksen 7—13 artikloihin sisältyy määräyksiä siitä, miten ammattientarkastus on järjestettävä keskushallinnon ja paikallisella tasolla sekä mitä pätevyysvaatimuksia henkilökunnan tulee täyttää.

Yleissopimuksen 14—15 artikloissa on määräyksiä siitä, mitä tekijöitä on otettava huomioon ammattientarkastajien lukumäärän ja toiminnan osalta, jotta ammattientarkastus olisi mahdollisimman tehokasta. Edelleen on sopimuksessa määräyksiä uusien laitosten ennakko-tarkastuksista sekä ammattientarkastajien oikeudesta ryhtyä toimenpiteisiin mahdollisten epäkohtien korjaamiseksi. Sopimuksen 16—21 artiklat määrittelevät tarkemmin ammattientarkastajien oikeudet ja velvollisuudet.

Sopimuksen 22—24 artikloihin sisältyy määräyksiä siitä, milloin ammattientarkastajien on mahdollista ryhtyä oikeudellisiin tai hallinnollisiin toimiin noudattamatta jääneiden lainsäädännön johdosta, ja 25—27 artikloissa edellytetään, että ammattientarkastajien tai paikallisten tarkastuselinten on annettava keskusviranomaisille määrääjain selostuksia toiminnastaan maatalouden piirissä. Ammattientarkastuksen keskusviranomaisen on puolestaan julkaistava vuosikertomus ammattientarkastuselinten toiminnasta ja toimitettava kertomuksen jäljennös Kansainväliseen työtoimistoon kolmen kuukauden kuluessa sen julkaisemisesta.

Vaikka yleissopimus nimensä mukaisesti käsittelee vain maatalouden piirissä suoritettavaa ammattientarkastusta, on sopimuksen ratifioivilla mailla varsin suuri vapaus järjestellä tarkastustoimintaansa. Sopimus on muutenkin laadittu tarkoituksenmukaiseen ja joustavaan muotoon sekä ottaa riittävässä määrin huomioon eri puolilla maailmaa vallitsevat olosuhteet.

Tarkasteltaessa yleissopimuksen ratifiointiin liittyvää kysymystä Suomen osalta on huomattava, että työjärjestö on jo vuonna 1947 hyväk-

synyt sopimuksen (n:o 81), joka koskee ammattientarkastusta teollisuuden ja kaupan alalla. Suomi on aikanaan ratifioinut tämän sopimuksen. Nyt puheena oleva sopimus on laadittu mahdollisimman tarkoin edellä mainitun, vuonna 1947 hyväksytyn sopimuksen kaltaiseksi. Alkuaan olikin tarkoituksena, että sanottu sopimus olisi laajennettu koskemaan myös maataloutta, mutta lopulta päädyttiin siihen, että nimenomaan maatalouden erikoispiirteiden vuoksi oli tätä alaa varten laadittava oma erillinen asiakirja.

Sopimuksen keskeiset periaatteet ammattientarkastusjärjestelmän ja ammattientarkastajien tehtävien kannalta vastaavat yleensä meillä voimassa olevan ammattientarkastuslain (72/27) säännöksiä. Lisäksi on huomattava, että ammattientarkastus on meillä viime aikoina ollut voimakkaan kehityksen alaisena. Laki työsuojeluhallinnosta (574/72) ja sen nojalla annettu asetus (631/72) ovat tulleet voimaan 1 päivästä syyskuuta 1972 lukien. Nämä säännökset ovat uudistaneet ammattientarkastuslain pohjalle rakentuneen työsuojelun hallinto-organisaation. Laki työsuojelun hallinnosta annetun lain muuttamisesta (40/73) tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1973. Sen mukaan työsuojeluhallintoa johtaa, valvoo ja hoitaa sosiaali- ja terveysministeriön alaisena keskusvirastona työsuojeluhallitus. Laki työsuojelun valvonnasta (131/73) tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1974. Se kumoaa ammattientarkastuslain ja sen nojalla annetut säännökset ja määräykset.

Uusi työsuojelulainsäädäntö merkitsee huomattavaa editystä myös maatalouden ammattientarkastuksessa.

Yleissopimuksen johdosta on pyydetty lausunnot Suomen Työntantajain Keskusliitolta, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestöltä sekä Toimihenkilö- ja Virkamiesjärjestöjen Keskusliitolta. Näiden keskusjärjestöjen lausunnoissa on yleensä suositeltu sopimuksen ratifiointia. Kysymys Suomen suhtautumisesta yleissopimuksen ratifiointiin on ollut käsiteltävänä Suomen ILO-neuvottelukunnassa, jossa valtiovallan ohella myös työmarkkinajärjestöjen keskusliitot ovat edustettuina. Tällöin on todettu, ettei sopimukseen liittyminen näytä olevan ristiriidassa Suomen lainsäädännön kanssa, joten selviä ratifioinnin tiellä olevia esteitä ei ole osoitettavissa.

Edellä lausutun perusteella esitetään hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti,

että Eduskunta päättäisi hyväksyä Kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1969 hyväksymän yleissopimuksen, joka koskee maatalouden ammattientarkastusta.

Suositus (n:o 133), joka koskee maatalouden ammattientarkastusta.

Suosituksen tarkoituksena on täydentää ja laajentaa yleissopimuksen soveltamisalaa. Se sisältää 14 pääkohtaa, jotka liittyvät sopimuksessa mainittuihin määräyksiin.

Suosituksen 1—3 kohdissa edellytetään, että maatalouden ammattientarkastus laajenisi koskemaan myös yhteistyötä asianomaisten teknisten elinten kanssa, jotta maataloustuottajia voitaisiin auttaa tekemään parannuksia viljelmillään sekä edistämään siellä työskentelevien henkilöiden elin- ja työehtoja. Ammattientarkastajien tulisi myös olla mukana valvomassa lakien soveltamista ammattikoulutuksen, sosiaalisten palvelujen ja pakollisen koulunkäynnin piirissä. Pysyvästi työriitojen sovitteluun ei ammattientarkastajien sen sijaan olisi puututtava, mutta tilapäisesti he voisivat osallistua myös tällaiseen toimintaan.

Asiakirjan 4—7 kohdissa määritellään tarkemmin ammattientarkastajien pätevyys ehdot.

Suosituksen 8—12 kohdissa on annettu ohjeita, jotka edistäisivät ja helpottaisivat ammattientarkastajien työtä ja toimintaa sekä tekisivät samalla heidän työskentelynsä yhdenmukaiseksi koko maassa.

Asiakirjan 13 ja 14 kohtien mukaisesti on ammattientarkastusviranomaisten annettava vuosiraportteja, joiden tulisi alan yleissopimuksen edellyttämien asioiden ohella sisältää tietoja myös työriitatilastoista, lain soveltamisesta ilmenneistä pulmakysymyksistä ja maatalouden elin- ja työehtojen parantamista koskevista ehdotuksista. Lisäksi suositellaan tiedotustoiminnan järjestämistä, jotta asianomaiset osapuolet olisivat paremmin selvillä sovellettavista lainmääräyksistä samoin kuin alalla vallitsevista vaaroista ja tapaturmista ja niiden ennalta ehkäisemisestä.

Suosituksen alaan kuuluva lainsäädäntö sisältyy meillä lähinnä ammattientarkastuslakiin (72/27) sekä työsuojeluhallinnosta ja työsuojelun valvonnasta annettuihin lakeihin (574/72 ja 131/73).

Verrattaessa suosituksen määräyksiä meidän lainsäädäntöömme voidaan todeta, että siihen jo sisältyvät suosituksen tärkeimmät periaatteet ja eräissä tapauksissa myös yksityiskohdat. Yleisesti ottaen suositus kuitenkin on näissä kohdissa yksityiskohtaisempi kuin meidän voimassa olevat säännöksemme. Tämä pitää paikkansa esim. suosituksen 14 kohdan osalta. Kun tällaisista seikoista kuitenkin voidaan päättää jäsenvaltion käytännön ja maan olosuhteiden pohjalta, tullaan niitä soveltamaan kulloinkin siten kuin harkitaan mahdolliseksi ja tarkoituksenmukaiseksi.

Edellä esitettyyn viitaten hallitus katsoo, ettei suositus tässä vaiheessa anna aihetta enempään toimenpiteisiin.

Yleissopimus (n:o 130), joka koskee lääkintähuoltoa ja päivärahaa.

Yleissopimus edustaa viimeistä osaa ILO:n työssä uusien sopimusten aikaansaamiseksi sosiaalivakuutuksen alalla. Aikaisemmin ovat tämän uudistuksen osatuloiksi olleet sopimukset, jotka koskevat työtapaturmista saatavaa korvausta (n:o 121) sekä työkyvyttömyys-, vanhuus-, leski- ja orpoeläkkeitä (n:o 128).

Sopimus on rakenteeltaan sellainen, että jäsenvaltio ratifioimalla sen sitoutuu lakisääteeseen vähimmäissuojaan, joka toisaalta käsittää lääkintähuollon ja siihen verrattavissa olevan sairaanhoidon sekä kunkin maan itsensä määrittämällä ehdoilla ennalta ehkäisevän terveydenhuollon, toisaalta oikeuden käteissuorituksiin sairaudesta johtuvasta ja ansiotulon lakkaamisen aiheuttavasta työkyvyttömyydestä.

Sopimus on laadittu siten, että sellainen Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltio, jonka taloudelliset ja lääkinnälliset voimavarat eivät ole riittäviä, voi tilapäisesti käyttää hyväkseen sopimuksessa olevia rinnakkaisia poikkeusmenetelmiä. Teollisuuden ja maatalouden piirissä työskenteleviä työntekijöitä ei enää käsitellä kahdessa erillisessä sopimuksessa, vaan kysymyksessä oleva yleissopimus koskee molempia ryhmiä.

Sopimuksessa on viisi osaa, joista I osa käsittelee yleisiä määräyksiä, II osa lääkintähuoltoa, III osa päivärahaa, IV osa yhteisiä määräyksiä ja V osa loppumääräyksiä. Kaikkiaan on eri osissa yhteensä 38 artiklaa.

Sopimuksen I osassa on selostettu, mitä asiakirjassa käytetyillä käsitteillä, kuten lainsäädäntö, teollisuusyritys ja edunsaajatyypit, tarkoitetaan. Tässä osassa on myös mainittu ne poikkeukset, joita on mahdollista tehdä, jos jäsenvaltion taloudelliset ja lääkinnälliset mahdollisuudet eivät ole riittävästi kehittyneet. Sopimuksen ulkopuolelle voidaan jättää maatalousalan työntekijät, merenkulkijat, merikalastajat, tilapäistyöntekijät ja työnantajan perheenjäsenet.

Asiakirjassa ei puututa niihin järjestelmiin, joiden avulla jäsenvaltio suorittaa edunsaajille annettavat etuudet. Sopimuksen mukaan etuuskien suorittajina voi olla muikin vakuutuslaitos kuin sosiaalivakuutuslaitos, kunhan asianomaisen laitoksen hallinto vain täyttää sille asiakirjassa asetetut vaatimukset. Pääpaino on pantu asianomaisen jäsenvaltion sosiaaliturvan yleiseen tasoon.

Sopimuksen II osa koskee lääkintähuoltoa. Sopimuksen mukaan lääkintähuollon tarkoituksena on turvaa saavan henkilön terveyden ja työkyvyn säilyttäminen, palauttaminen ja edistäminen sekä hänen henkilökohtaisista tarpeistaan huolehtiminen. Lääkintähuollon vähimmäisvaatimuksiin sisältyy yleislääkärin ja erikoislääkärin antama hoito, välttämättömät lääkärin määräämät lääkeaineet, tarpeenmukainen sairaalahoido, hammashuolto ja lääkinnällinen kuntoutus sekä proteesien ja muiden ortopedisten apuvälineiden hankinta, huolto ja uusiminen sen mukaan kuin on kansallisessa lainsäädännössä määrätty.

Lääkintähuoltoon oikeutetun henkilöryhmän tulee käsittää joko kaikki työntekijät näiden vaimot ja lapset mukaanluettuina tai määrätty ansiotyössä olevat väestöryhmät, jotka käsittävät vähintään 75 prosenttia ansiotyössä olevan väestön kokonaismäärästä sekä näihin ryhmiin kuuluvien henkilöiden vaimot ja lapset, taikka määrätty asukasryhmät, jotka käsittävät vähintään 75 prosenttia asukkaiden kokonaismäärästä.

Sopimuksessa tarkoitettua lääkintähuoltoa on annettava koko riskiaikana eli niin kauan kuin on olemassa tarvetta huoltoon. Kuitenkin voi-

daan oikeutta lääkintähuollon jatkuvaan saantiin rajoittaa siinä tapauksessa, että edunsaaja lakkaa kuulumasta turvaa saavaan henkilöryhmään.

Milloin kansallinen lainsäädäntö vaatii edunsaajaa tai hänen huoltajaansa osallistumaan lääkintähuollon kustannuksiin, säännökset on laadittava sellaisiksi, etteivät kustannukset aiheuta liian suurta rasitusta edunsaajalle eivätkä vaaranna lääkintä- ja sosiaaliturvan tehokkuutta.

Sopimuksen III osa koskee päivärahaa. Päivärahaan oikeutettujen henkilöiden piiriin tulee käsittää joko kaikki työntekijät tai määrätty ansiotyössä olevat väestöryhmät, jotka käsittävät vähintään 75 prosenttia ansiotyössä olevan väestön kokonaismäärästä tahi tuloharkinnan mukaan kaikki maassa asuvat henkilöt, jolloin tuloharkinnan perusteena olevien sääntöjen on taattava edunsaajan perheelle terveelliset ja kohtuulliset elinehdot.

Päivärahan tulee olla toistuvaissuoritus, joka turvan käsittäessä työntekijät tai määrätty ansiotyössä olevat väestöryhmät lasketaan siten, ettei päiväraha jää pienemmäksi kuin sellaisen miehen päiväraha, jolla on vaimo ja kaksi lasta. Sellaiselle edunsaajatyypille korvataan ansionmenetyksen kahden vaihtoehtoisen laskusäännön mukaan.

Sellaiselle edunsaajatyypille maksettavan käteissuorituksen ansionmenetyksajan tulee täyttää toinen kahdesta vaihtoehtoista vaatimuksesta. Toisen vaihtoehdon mukaan korvauksen tulee olla vähintään 60 prosenttia edunsaajan aikaisempien ansiotulojen ja niiden perheellisten yhteissummasta, jotka maksetaan samanlaista turvaa saavalle henkilölle, jolla on samanlaiset perheenhuoltovelvollisuudet kuin edunsaajatyypillä. Kuitenkaan tämän korvauksen ei tarvitse olla suurempi kuin ammattitaitoisien miespuolisen ruumiillisen työn tekijän palkkaa vastaava määrä. Muiden edunsaajien kohdalla etuuden tulee olla kohtuullisissa suhteissa edunsaajatyypin etuuteen.

Päivärahaa on periaatteessa maksettava koko työkyvyttömyyden ja ansionmenetyksen ajalta. Kuitenkin saadaan etuuden maksamisaika rajoittaa enintään 52 viikon pituiseen kauteen kussakin työkyvyttömyystapauksessa. Päivärahan karenssiaika ei saa olla kolmea päivää pitempi ansiotulon lakkaamispäivästä lukien, mikäli kansallisen lainsäädännön mukaan päivärahaa ei makseta ennen tietyn karenssiajan päättymistä.

Milloin tämän järjestelmän mukaan vakuutettu henkilö kuolee, on hautausavustusta maksettava hänen omaisilleen. Tätä säännöstä ei tarvitse soveltaa, mikäli määrätty eläkejärjestelmä on toteutettu, mikäli etuudet ovat määrätysuuruisia ja mikäli on olemassa vapaaehtoinen vakuutus joka turvaa hautausavustuksen.

Yleissopimuksen IV osa sisältää määräyksiä turvaan oikeutettujen henkilöiden etujen valvonnasta. Kunkin jäsenvaltion tulee taata alueellaan vakinaisesti asuville tai työskenteleville ulkomaalaisille samanlaiset oikeudet myönnettävien etuuksien saantiin kuin omille kansalaisilleen.

Yleissopimuksen pääperiaatteiden osalta on vielä mainittava, että jäsenvaltion on mahdollista ratifioida asiakirja eräin edellytyksin, vaikka maan lainsäädäntö ei joka suhteessa vastaisikaan sopimuksen määräyksiä. Nämä poikkeukset tulee kuitenkin tehdä vain väliaikaisesti ja ne on pyrittävä myöhemmin poistamaan. Näillä toimenpiteillä ei liioin saa oleellisesti huonontaa tai vähentää yleissopimuksessa asetettuja perustavoitteita. Sitä paitsi tällaisista asioista on neuvoteltava edustavimpien työmarkkinajärjestöjen kanssa. Poikkeusten tekeminen edellyttää, että jäsenvaltio käyttää vähintään 4 % maan kansantulosta lääkintähuoltoon ja päivärahoihin sekä myöntää yleisesti katsoen paremmat edut kuin mitä sopimuksessa määrätään.

Yleissopimuksen alaa koskeva lainsäädäntö sisältyy meillä pääasiassa sairausvakuutuslakiin (364/63), terveydenhoitolakiin (469/65), kansanterveyslakiin (66/72), lakiin kansanterveystyöstä annetun lain voimaannpanosta (67/72) ja lakiin kunnallisista yleissairaaloista (561/65).

Tarkasteltaessa yleissopimuksen eri kohtia sekä Suomen mahdollisuuksia hyväksyä sopimuksen veloitukset lääkintähuollon ja päivärahan osalta voidaan todeta, että voimassa oleva lainsäädäntömme jo suurin piirtein vastaa sopimuksen edellyttämiä määräyksiä.

Sopimuksen 7 artiklan mukaan kysymykseen tulevan vakuutustapahtuman on peitettävä sekä sairaudesta johtuvan hoidon tarve että ehkäisevän hoidon tarve. Meillä myönnetään sairausvakuutuslain mukaan vakuutetulle korvausta pääsääntöisesti vain sairauden perusteella. Ennalta ehkäisevä terveydenhuolto voi kuitenkin tulla kysymykseen kuntoutustapauksissa. Kun

toisaalta kansanterveyslaissa edellytetään, että aikuisten terveystarkastukset liitetään paikalliseen kansanterveystyöhön, tulee lakisääteinen ehkäisevä terveydenhuolto laajenemaan äitiys- ja lastenneuvonnasta sekä kouluterveydenhuollosta koko väestöä koskevaksi toiminnaksi. Näin ollen näyttää ilmeiseltä, että lähiaikoina voimme myös tässä suhteessa soveltaa sopimuksen velvoitteita ja lainsäädäntömme mukainen ennaltaehkäisevä terveydenhuolto yleisesti ottaen tulee täyttämään yleissopimuksen asettamat vaatimukset.

Asiakirjan 10 artiklan mukaan edunsaajien henkilöpiiri koskee vaihtoehtoisesti kolmea ryhmää. Kunkin ryhmän osalta on määrätty se vähimmäismäärä, jonka turvattujen henkilöpiirin tulee käsittää kysymyksessä olevan ryhmän kokonaismäärästä. Eräs vaihtoehto on, että lääkintähuoltoa saavat kaikki työntekijät perheineen. Kun meillä sairausvakuutuslaki koskee kaikkia Suomessa asuvia henkilöitä, eivät nämä sopimuksen velvoitteet muodosta estettä asiakirjan ratifiointille.

Sopimuksen 13 artiklassa on lueteltu ne eri kohdat, joita sen 7 artiklan mukaisen lääkintähuollon tulisi sisältää. Lääkintähuollon taso on Suomessa kansainvälisesti katsoen korkeatasoista ja vastaa sikäli asiakirjan vaatimuksia. Lääkinnällisen kuntoutuksen samoin kuin hammashoidon kohdalla ei korvaustasomme vielä ole sellainen kuin sopimuksessa on edellytetty. Osa lääkinnällisen kuntoutuksen kustannuksista korvataan sairausvakuutuslain nojalla. Korvattaviin etuuksiin ei kuitenkaan sisälly proteeseja tai muita ortopedisia apuvälineitä. Mainitut apuvälineet korvataan invalidihuoltolain sekä tapaturma-, liikenne- ja sotilasvammalakien (907/46, 608/48, 279/59 ja 404/48) nojalla. Apuvälinehuoltoa selvitetään parhaillaan valtakunnallisessa toimikunnassa. Lakisääteinen hammashuolto koskee tällä hetkellä vain alle 17-vuotiaita henkilöitä, ja lääkinnällistä kuntoutustakin annetaan varsin rajoitetusti. Tässä yhteydessä on kuitenkin otettava huomioon, että kansanterveyslain mukaan tullaan koululaisten lisäksi antamaan hammashoitoa asteittain myös muille ryhmille ja että kuntoutusta saavien henkilöiden piiriä tullaan tehostamaan ja laajentamaan. Tämän valossa voidaan katsoa, että lainsäädäntömme tulee lähitulevaisuudessa vastamaan sopimuksen määräyksiä.

Yleissopimuksen ehdot 15 artiklan mukaisen odotusajan samoin kuin 16 artiklan mukaisen

lääkintähuollon suorittamisajan osalta täyttyvät sellaisinaan, sillä sairausvakuutuslain nojalla vakuutetulla on oikeus saada sairauden perusteella korvausta sairaanhoidon kustannuksista ilman odotusaikaa. Tällainen korvaus suoritetaan niin ikään koko vakuutustapahtuman ajalta. Myös 17 artiklassa edellytetty periaate, jonka mukaan lääkintähuollon kustannukset eivät saa rasittaa edunsaajaa liian suuressa määrin, toteutuu sairaalahoidon ja kunnallisissa terveyskeskuksissa annetun hoidon osalta riittävän hyvin. Sen sijaan sairausvakuutuslain nojalla korvattavan sairaanhoidon osalta vakuutetun omavastuuosuus on noin puolet hoidon kokonaiskustannuksista. Kun kuitenkin kansanterveyslain voimaantulon aikana tullaan terveyskeskusten toimintaa laajentamaan ja lähtökohdaksi pitämään terveydenhuoltopalvelujen halpuutta, on odotettavissa, että edunsaajan omavastuuosuus tulevaisuudessa huomattavasti pienentyy, jolloin sopimuksen ehdot voidaan tälläkin osin täyttää.

Kysymyksessä olevan asiakirjan päivärahaa koskevat määräykset sisältyvät sen III osaan. Niinpä 18 artiklan mukaan turvaa saavilla henkilöillä on sopimuksen 7 artiklan b kohdassa tarkoitetun vakuutustapahtuman toteutuessa oikeus saada päivärahaa. Kun sairausvakuutuslain 4 §:n mukaan vakuutetulla on oikeus saada sairaudesta johtuvan työkyvyttömyyden vuoksi päivärahaa, on tämä kohta yhdenmukainen meillä voimassa olevan vastaavan säännöksen kanssa. Edelleen sopimuksen 19 artiklassa on edunsaajien henkilöpiiri jaettu vaihtoehtoisesti kolmeen ryhmään, jolloin jokaista ryhmää varten on vahvistettu tietty vähimmäismäärä, jonka 7 artiklan b kohdassa tarkoitetun vakuutustapahtuman varalta turvattujen henkilöiden piiriin tulee käsittää kunkin ryhmän kokonaismäärästä. Kun työntekijöiden osalta henkilöpiiriin on käsitettävä kaikki työntekijät ja kun meillä sairausvakuutuslain 15 §:n mukaan päivärahaa on maksettava jokaiselle omaa tai toisen työtä tekeväälle 16—64 vuotiaalle henkilölle, täyttää lainsäädäntömme yleissopimuksen velvoitteet tältä osin.

Sopimuksen III osan 22 artiklassa on esitetty useita vaihtoehtoja päivärahan suuruuden laskemiseksi. Työntekijöiden tai ansiotyössä olevan väestöryhmän kohdalla päiväraha on laskettava joko tietyn prosentin mukaan asianomaisen edunsaajan aikaisempien tötulojen ja niiden perheellisten yhteissummasta, jotka mak-

setaan turvaa saavalle henkilölle, tai, ellei ansiotuloja oteta huomioon, siten, että päiväraha ei jää pienemmäksi kuin miespuolisen sekatyöntekijän palkasta sovitun prosentin mukaan laskettu päiväraha. Tämän prosentin tulee olla vähintään 60 prosenttia. Tyypillisenä edunsaajana pidetään tällöinkin henkilöä, jolla on vaimo ja kaksi lasta. Mikäli päiväraha suoritetaan kaikille asukkaille, lasketaan se tietyn asteikon perusteella, ja sen tulisi olla ainakin edellä mainituille ryhmille maksetun vähimmäispäivärahan suuruinen.

Sairausvakuutuslain 16 §:n ja sen nojalla annetun valtioneuvoston päätöksen mukaan lasketun päivärahan määrä on meillä ilman huoltajanlisää keskimäärin 45 prosenttia kysymykseen tulevista tötuloista. Huoltajanlisineen päivärahan suuruus nousee yli 60 prosenttiin vakuutetun tötuloista, mikä vastaa sopimuksessa tyypillisen edunsaajan kohdalla edellytettyä määrää. Myös sairausvakuutuslain mukaisen vähimmäispäivärahan (10 mk) voidaan katsoa täyttävän sopimuksen velvoitteet laskettaessa tyypillisen edunsaajan kohdalla päivärahan osuus prosentteina vahvistetusta vähimmäispalkasta. Sen sijaan sairausvakuutuslaki ei peitä täysin sopimuksen 26 artiklan vaatimusta, jonka mukaan päivärahaa on maksettava koko vakuutustapahtuman ajalta. Sairausvakuutuslain 19 §:n mukaan päivärahaa ei suoriteta työkyvyttömyyden alkamispäivältä eikä seitsemältä sitä lähinnä seuraavalta arkipäivältä. Kun kuitenkin työsopimuslain nojalla sairausajan palkkaa maksetaan työ-sopimussuhteessa oleville tältäkin ajalta ja työehtosopimusten perusteella samoin kuin valtion ja kuntien virkamiehille voimassa olevien säännösten nojalla pidemmältäkin ajalta, ei seitsemän päivän omavastuujalla ole olennaista merkitystä edellä mainituille vakuutetuille henkilöille.

Sopimuksen 27 artiklan osalta voidaan todeta, että sairauspäivärahaan oikeutetun henkilön kuoltua hänen oikeudenomistajillaan yleensä on lain mukaan oikeus hautausavustukseen, kuten sanotussa artiklassa edellytetään.

Mitä sitten tulee yleissopimuksen loppupuo- lella mainittuihin eli IV osaan sisältyviin yhteisiin määräyksiin, voidaan niiden osalta pitää 33 artiklan velvoitteita varsin oleellisina ja merkittävinä sekä sopimuksen kokonaisuuden että sen mahdollisen hyväksymisen kannalta.

Viimeksi mainitun artiklan mukaan jäsenvaltion on mahdollista liittyä sopimukseen, vaikka sen lainsäädäntö ja käytäntö eivät joka suhteessa täyttäisikään kaikkia asiakirjan määräyksiä. Tällöin kuitenkin edellytetään muun muassa, että jäsenvaltio kokonaisuudessaan myöntää asianomaisille edunsaajille paremmat edut kuin sopimuksessa määrätään ja käyttää lääkintähuoltoon ja päivärahoihin yhteensä vähintään neljä prosenttia maan kansantulosta sekä täyttää tietyt vähimmäisehdot. Edelleen on kysymyksessä olevassa artiklassa määrätty, että tällaisten poikkeusten soveltamista on pyrittävä asteittain ja kansallisten edellytysten mukaan vähentämään ja rajoittamaan. Niistä on myös neuvoteltava edustavimpien työmarkkinajärjestöjen kanssa. Lisäksi on Kansainväliselle työjärjestölle sen perussäännön 22 artiklan perusteella annettavien raporttien yhteydessä ilmoitettava, millaista edistystä asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännössä ja käytännössä mahdollisesti on tapahtunut pyrittäessä tämän yleissopimuksen määräysten täydelliseen soveltamiseen.

Näiden sopimuksen pääperiaatteiden osalta voidaan todeta, että yleisesti ottaen Suomessa terveydenhoidon taso vastaa sopimuksessa edellytettyjä vaatimuksia. Meillä käytetään nykyään vuosittain yli 6 prosenttia kansantulosta terveydenhuoltoon. Edelleen voidaan todeta, että sopimuksessa viitataan useissa eri yhteyksissä kansalliseen lainsäädäntöön ja käytäntöön, mikä puolestaan tekee asiakirjan joustavaksi ja antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden ottaa huomioon myös erilliset asiaan liittyvät säädökset. Niinpä vaikka eräiltä osin yleissopimukseen sisältyy tiukempia vaatimuksia kuin voimassa oleva lainsäädäntömme edellyttää, toisaalta kuitenkin sopimuksen sallimat poikkeukset tekevät mahdolliseksi lainsäädännön asteittaisen parantamisen ja kehittämisen, mikä osaltaan helpottaa sopimuksen ratifiointia.

Puheena olevan yleissopimuksen johdosta on pyydetty lausunnot Kansaneläkelaitokselta, lääkintöhallitukselta, Suomen Työnantajain Keskusliitolta, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestöltä sekä Toimihenkilö- ja Virkamiesjärjestöjen Keskusliitolta. Asia on ollut käsiteltävänä myös Suomen ILO-neuvottelukunnassa. Lausunnon antajista Suomen Työnantajain Keskusliitto on katsonut, ettei lainsäädäntömme täytä sopimuksessa asetettuja vaatimuksia lähinnä tapauksissa, joissa on kysymys sairaus-

päivärahan saajista, päivärahan maksamista koskevan odotusajan rajoittamisesta ja päivärahan suuruuden laskemistavasta sekä hammashuollosta, fyysisestä kuntouttamisesta ja hautausavusta. Näitä kysymyksiä on edellä käsitelty. Esitetyt huomautukset eivät näyttäisi aiheuttavan ainakaan välittömästi lainmuutoksia, joten sopimuksen ratifioimiselle ei olisi olemassa painavia esteitä.

Edellä lausutun perusteella esitetään hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti,

että Eduskunta päättäisi hyväksyä Kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1969 hyväksymän lääkintähuolto- ja päivärahaa koskevan yleissopimuksen.

Suositus (n:o 134), joka koskee lääkintähuoltoa ja päivärahaa.

Suosituksen päämääränä on lähinnä täydentää samasta asiasta hyväksytyn yleissopimuksen määräyksiä.

Suosituksessa esitetään muun muassa, että samasta asiasta annetun yleissopimuksen määräykset lääkintähuollon ja päivärahan osalta ulotettaisiin koskemaan sopivin ehdoin ja asteittain myös tilapäisiä työntekijöitä.

Edelleen ehdotetaan suosituksessa, että lääkintähuoltoon kuuluvien etuuksien lukumäärää lisättäisiin. Tällaisina toimenpiteinä mainitaan esimerkiksi silmälasien hankinta ja toipilasajan hoito. Niin ikään suositellaan edunsaajan omavastuusuuden poistamista lääkintähuollon osalta sellaisissa tapauksissa, milloin asianomaisen henkilön varat eivät ylitä tiettyä rajaa ja milloin on kysymys pitkäaikaisesta sairaudesta. Tämän lisäksi pidetään tarpeellisena, että yleissopimuksen 22 ja 23 artikloissa mainittuja prosenttilukuja korotettaisiin tietyllä prosenttiluvulla.

Suosituksen sisältämiä periaatteita on meillä pyritty soveltamaan tähän saakka lähinnä sairausvakuutuslain nojalla. Myös kansanterveyslaissa on sellaisia määräyksiä ja periaatteita, joita suosituksessa edellytetään sovellettaviksi jäsenvaltioiden piirissä. Hallitus katsoo sen vuoksi, ettei suositus tässä vaiheessa anna aiheutta enempään toimenpiteisiin. Hallitus pitää kuitenkin tulevaisuuden kannalta tarpeellisena

ja hyödyllisenä, että suosituksen määräyksiin liittyvän lainsäädännön uudistustyön yhteydessä otettaisiin huomioon ne näkökohdat ja periaatteet, joita suositukseen sisältyy, sikäli kuin se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista.

Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 1973.

Tasavallan Presidentti

URHO KEKKONEN

Ministeri *Pentti Pekkarinen*

(Suomennos)

Liite A

Yleissopimus

(n:o 129), joka koskee maatalouden
ammattientarkastusta

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsumana Genevessä 4 päivänä kesäkuuta 1969 viidennenkymmenen kolmannen istutokautensa ja

pannen merkille aikaisemmin hyväksyttyjen, työolojen ammattientarkastusta koskevien kansainvälisten sopimusten, kuten teollisuutta ja kauppaa koskevan ammattientarkastussopimuksen, 1947, ja tietyn tyyppisiä maatalousyrityksiä koskevan plantaasisopimuksen, 1958, määräykset, ja

katsoen, että nykyisin yleisesti kaivataan maatalouden ammattientarkastusta koskevia kansainvälisiä normeja, ja

päätettyään hyväksyä eräitä maatalouden ammattientarkastusta koskevia ehdotuksia, mikä kysymys on istutokauden työjärjestyksen neljäntenä kohtana, sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen yleissopimuksen muotoon, hyväksyy tänä 25 päivänä kesäkuuta 1969 seuraavan yleissopimuksen, jonka nimenä on "(Maatalouden) ammattientarkastusta koskeva yleissopimus, 1969":

1 artikla

1. Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan "maatalousyrityksellä" sellaisia yrityksiä tai yrityksen osia, joissa harjoitetaan viljelystä, karjanhoitoa ja -kasvatusta, metsänhoitoa, puutarhanviljelyä ja maataloustuotteiden ensimmäistä jalostamista yrittäjän itsensä toimesta tai mitä tahansa muuta maatalouden piiriin kuuluvaa toimintaa.

2. Mikäli on välttämätöntä, tulee asianomaisen viranomaisen kuultuaan edustavimpia asianomaisia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä,

Convention

(No. 129) concerning Labour Inspection in
Agriculture

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-third Session on 4 June 1969, and

Noting the terms of existing international labour Conventions concerning labour inspection, such as the Labour Inspection Convention, 1947, which applies to industry and commerce, and the Plantations Convention, 1958, which covers a limited category of agricultural undertakings, and

Considering that international standards providing for labour inspection in agriculture generally are desirable, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to labour inspection in agriculture, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-nine the following Convention, which may be cited as the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969:

Article 1

1. In this Convention the term "agricultural undertaking" means undertakings and parts of undertakings engaged in cultivation, animal husbandry including livestock production and care, forestry, horticulture, the primary processing of agricultural products by the operator of the holding or any other form of agricultural activity.

2. Where necessary, the competent authority shall, after consultation with the most representative organisations of employers and

mikäli sellaisia on, määritellä maatalouden ja toisaalta kaupan ja teollisuuden välinen raja siten, ettei mikään maatalousyritys jää kansallisen ammattientarkastusjärjestelmän ulkopuolelle.

3. Milloin syntyy epävarmuutta siitä, kuuluuko jokin yritys tai yrityksen osa tämän yleissopimuksen soveltamisalaan, tulee asianomaisen viranomaisen ratkaista asia.

2 artikla

Tässä yleissopimuksessa käsittää sanonta "lainsäädännökset" lakien ja asetusten lisäksi välimiestuomiot ja työehtosopimukset, joille on annettu lain voima ja joiden noudattamisen valvonta kuuluu ammattientarkastajille.

3 artikla

Jokaisen Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltion, johon nähden tämä yleissopimus on voimassa, tulee ylläpitää maatalouden ammattientarkastusjärjestelmää.

4 artikla

Maatalouden ammattientarkastusjärjestelmää on sovellettava maatalousyrityksiin, joissa työskentelee työntekijöitä ja ammattioppilaita siitä riippumatta, missä muodossa heille maksetaan korvausta työstä tai minkä laatuinen, muotoinen tai pituinen heidän työsuhteensa on.

5 artikla

1. Jokainen tämän yleissopimuksen ratifioiva jäsenvaltio voi liittämällä ilmoituksen ratifiointiasiakirjaansa sitoutua ulottamaan maatalouden ammattientarkastuksen koskemaan myös yhtä tai useampia seuraavista maatalousyrityksissä työskentelevistä henkilöryhmistä:

a) vuokratilajelijoita, jotka eivät käytä vierasta työvoimaa, osuuspalkkaisia ja näihin verrattavia maataloustyöntekijäin ryhmiä;

b) kollektiiviseen taloudelliseen yritykseen osallistuvia henkilöitä, esim. osuuskunnan jäseniä;

c) yrittäjän perheenjäseniä niin kuin nämä määritellään kansallisessa lainsäädännössä.

2. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi myöhemmin lähettää Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle ilmoituksen, että se sitoutuu soveltamaan yleissopimusta yhteen tai useampaan edellisessä momentissa mainituista

workers concerned, where such exist, define the line which separates agriculture from industry and commerce in such a manner as not to exclude any agricultural undertaking from the national system of labour inspection.

3. In any case in which it is doubtful whether an undertaking or part of an undertaking is one to which this Convention applies, the question shall be settled by the competent authority.

Article 2

In this Convention the term "legal provisions" includes, in addition to laws and regulations, arbitration awards and collective agreements upon which the force of law is conferred and which are enforceable by labour inspectors.

Article 3

Each Member of the International Labour Organisation for which this Convention is in force shall maintain a system of labour inspection in agriculture.

Article 4

The system of labour inspection in agriculture shall apply to agricultural undertakings in which work employees or apprentices, however they may be remunerated and whatever the type, form or duration of their contract.

Article 5

1. Any Member ratifying this Convention may, in a declaration accompanying its ratification, undertake also to cover by labour inspection in agriculture one or more of the following categories of persons working in agricultural undertakings:

a) tenants who do not engage outside help, sharecroppers and similar categories of agricultural workers;

b) persons participating in a collective economic enterprise, such as members of a co-operative;

c) members of the family of the operator of the undertaking, as defined by national laws or regulations.

2. Any Member which has ratified this Convention may subsequently communicate to the Director-General of the International Labour Office a declaration undertaking to cover one or more of the categories of persons

henkilöryhmiä, joita aikaisempi ilmoitus ei vielä koske.

3. Jokaisen tämän yleissopimuksen ratifioineen jäsenvaltion tulee ilmoittaa Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan nojalla annettavissa raporteissaan, missä laajuudessa se on pannut tai aikoo panna täytäntöön yleissopimuksen määräykset niiden henkilöryhmien osalta, jotka mainitaan tämän artiklan 1 momentissa ja joita ilmoitus ei vielä koske.

6 artikla

1. Maatalouden ammattientarkastusjärjestelmän tehtävänä on

a) varmistaa työehtoja ja työntekijäin suojelua työssä koskevien lainsäädännön soveltaminen, esim. työaika, palkkoja, viikkolepoa ja lomaa, työsuojelua, terveystä ja viihtyvyyttä, naisten, lasten ja nuorten henkilöiden työssäpitämistä sekä muita näihin liittyviä asioita koskevien säännösten soveltaminen, sikäli kuin näiden säännösten soveltamisen varmistaminen kuuluu ammattientarkastajien tehtäviin;

b) antaa työnantajille ja työntekijöille teknisiä tietoja ja neuvoja siitä, miten lainsäädännöksiä tehokkaimmin noudatetaan;

c) kiinnittää asianomaisen viranomaisen huomio sellaisiin puutteisiin tai epäkohtiin, joista ei ole erityisiä säännöksiä voimassa olevissa lainsäädännöksissä, ja alistaa viranomaisen harkittavaksi lainsäädännön parantamista tarkoittavia ehdotuksia.

2. Kansallisessa lainsäädännössä voidaan maatalouden ammattientarkastajille antaa neuvoa-antavia tai toimeenpanotehtäviä, jotka liittyvät työntekijöiden ja heidän perheidensä elin- ehtoja koskeviin lainsäädännöksiin.

3. Maatalouden ammattientarkastajille mahdollisesti annetut muut tehtävät eivät saa olla sen laatuista, että ne häiritsevät heidän pääasiallisten virkatehtäviensä tehokasta hoitamista tai vaikuttavat jollain tavoin haitallisesti siihen arvovaltaan ja puolueettomuuteen, jota ammattientarkastajilta vaaditaan heidän suhtautumisessaan työnantajien ja työntekijöihin.

7 artikla

1. Mikäli jäsenvaltion hallinnollisen käytännön kannalta on mahdollista, on maatalou-

referred to in the preceding paragraph which are not already covered in virtue of a previous declaration.

3. Each Member which has ratified this Convention shall indicate in its reports under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation to what extent effect has been given or is proposed to be given to the provisions of the Convention in respect of such of the categories of persons referred to in paragraph 1 of this Article as are not covered in virtue of a declaration.

Article 6

1. The functions of the system of labour inspection in agriculture shall be—

a) to secure the enforcement of the legal provisions relating to conditions of work and the protection of workers while engaged in their work, such as provisions relating to hours, wages, weekly rest and holidays, safety, health and welfare, the employment of women, children and young persons, and other connected matters, in so far as such provisions are enforceable by labour inspectors;

b) to supply technical information and advice to employers and workers concerning the most effective means of complying with the legal provisions;

c) to bring to the notice of the competent authority defects or abuses not specifically covered by existing legal provisions and to submit to it proposals on the improvement of laws and regulations.

2. National laws or regulations may give labour inspectors in agriculture advisory or enforcement functions regarding legal provisions relating to conditions of life of workers and their families.

3. Any further duties which may be entrusted to labour inspectors in agriculture shall not be such as to interfere with the effective discharge of their primary duties or to prejudice in any way the authority and impartiality which are necessary to inspectors in their relations with employers and workers.

Article 7

1. So far as is compatible with the administrative practice of the Member, labour

den ammattientarkastus alistettava keskuselimen valvontaan ja ohjaukseen.

2. Liittovaltion osalta voi "keskuselin" tarkoittaa joko liittovaltion tai osavaltion tasolla toimivaa elintä.

3. Maatalouden ammattientarkastusta voi suorittaa esimerkiksi

a) yksi ainoa ammattientarkastuselin, joka on vastuussa taloudellisen toiminnan kaikista aloista;

b) yksi ainoa ammattientarkastuselin, joka järjestää keskuudessaan tehtäväkohtaisen erikoistumisen antamalla sopivan koulutuksen maatalouden piirissä työskentelemään joutuville ammattientarkastajille;

c) yksi ainoa ammattientarkastuselin, joka järjestää keskuudessaan toimialakohtaisen erikoistumisen perustamalla teknisesti pätevän osaston, jonka virkamiehet toimivat maatalouden piirissä;

d) maatalouden kysymyksiin erikoistunut tarkastuselin, jonka toimintaa valvoo keskuselin, jolla on samanlaiset valtuudet muiden alojen, esim. teollisuuden, kuljetuksen ja kaupan ammattientarkastukseen nähden.

8 artikla

1. Maatalouden ammattientarkastushenkilökunnan tulee koostua julkisoikeuden piiriin kuuluvista virkamiehistä, joiden asema ja työehdot takaavat heille työpaikan pysyvyyden ja riippumattomuuden hallitusvaihdoksista ja asiattomalta ulkopuoliselta vaikutukselta.

2. Mikäli se on kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaista, jäsenvaltio voi ottaa maatalouden ammattientarkastusjärjestelmäänsä ammatillisten järjestöjen virkailijoita tai edustajia, joiden toiminta täydentäisi julkisoikeuden piiriin kuuluvien virkamiesten toimintaa; näille virkailijoille tai edustajille on taattava pysyvä palvelussuhde ja heidät on turvattava asiattomalta ulkopuoliselta vaikutukselta.

9 artikla

1. Huomioon ottaen ne työhönottoehdot, jotka kansallisessa lainsäädännössä määrätään julkisoikeuden piiriin kuuluvien virkamiesten työhönotolle, on maatalouden ammattientarkastajat valittava työhön silmällä pitäen yksinomaan tehtävien hoitamiseen tarvittavaa pätevyyttä.

2. Asianomaisen viranomaisen on määrättävä tämän pätevyyden toteamistavat.

inspection in agriculture shall be placed under the supervision and control of a central body.

2. In the case of a federal State, the term "central body" may mean either one at federal level or one at the level of a federated unit.

3. Labour inspection in agriculture might be carried out for example—

a) by a single labour inspection department responsible for all sectors of economic activity;

b) by a single labour inspection department, which would arrange for internal functional specialisation through the appropriate training of inspectors called upon to exercise their functions in agriculture;

c) by a single labour inspection department, which would arrange for internal institutional specialisation by creating a technically qualified service, the officers of which would perform their functions in agriculture; or

d) by a specialised agricultural inspection service, the activity of which would be supervised by a central body vested with the same prerogatives in respect of labour inspection in other fields, such as industry, transport and commerce.

Article 8

1. The labour inspection staff in agriculture shall be composed of public officials whose status and conditions of service are such that they are assured of stability of employment and are independent of changes of government and of improper external influences.

2. So far as is compatible with national laws or regulations or with national practice, Members may include in their system of labour inspection in agriculture officials or representatives of occupational organisations, whose activities would supplement those of the public inspection staff; the persons concerned shall be assured of stability of tenure and be independent of improper external influences.

Article 9

1. Subject to any conditions for recruitment to the public service which may be prescribed by national laws or regulations, labour inspectors in agriculture shall be recruited with sole regard to their qualifications for the performance of their duties.

2. The means of ascertaining such qualifications shall be determined by the competent authority.

3. Maatalouden ammattientarkastajien tulee saada sopiva koulutus tehtäviensä hoitamiseen, ja on ryhdyttävä toimenpiteisiin tarkoituksenmukaisen lisäkoulutuksen antamiseksi heille työn yhteydessä.

10 artikla

Sekä miehiä että naisia on voitava nimittää maatalouden ammattientarkastuksen henkilökuntaan. Mikäli on välttämätöntä, voidaan määrätä erityistehtäviä mies- ja vastaavasti nais-tarkastajille.

11 artikla

Jäsenvaltion tulee ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että asianmukaisen pätevyyden omaavia teknisiä asiantuntijoita ja alan ammattimiehiä, jotka voivat auttaa ratkaisemaan teknisiä tietoja vaativia pulmakysymyksiä, saadaan yhteistyöhön maatalouden ammattientarkastuksen kanssa maan olosuhteiden kannalta sopivimmaksi katsottavalla tavalla.

12 artikla

1. Asianomaisen viranomaisen tulee ryhtyä sopiviin toimenpiteisiin tehokkaan yhteistyön edistämiseksi maatalouden ammattientarkastus-elinten ja niiden valtion elinten ja julkisten tahi hyväksyttyjen laitosten kanssa, jotka toimivat samalla alalla.

2. Tarvittaessa voi asianomainen viranomainen, saadakseen apua, siirtää tiettyjä ammattientarkastuksen tehtäviä alueellisella tai paikallisella tasolla sopivien valtion elimien tai julkisten laitosten hoidettavaksi tai sallia näiden elinten tai laitosten osallistua mainittujen tehtävien hoitamiseen edellytettynä, ettei tällainen menettely vaikuta haitallisesti tämän yleissopimuksen periaatteiden soveltamiseen.

13 artikla

Asianomaisen viranomaisen tulee ryhtyä sopiviin toimenpiteisiin yhteistyön edistämiseksi maatalouden ammattientarkastuksen virkamiesten ja työnantajien ja työntekijöiden tai heidän järjestöjensä välillä, mikäli sellaisia järjestöjä on.

14 artikla

On ryhdyttävä toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että maatalouden ammattientarkastajia on riittävästi tarkastustehtävien tehokkaan suorittamisen turvaamiseksi ja että tarkastajien luku määrätään ottaen huomioon

3. Labour inspectors in agriculture shall be adequately trained for the performance of their duties and measures shall be taken to give them appropriate further training in the course of their employment.

Article 10

Both men and women shall be eligible for appointment to the labour inspection staff in agriculture; where necessary, special duties may be assigned to men and women inspectors.

Article 11

Each Member shall take the necessary measures to ensure that duly qualified technical experts and specialists, who might help to solve problems demanding technical knowledge, are associated in the work of labour inspection in agriculture in such manner as may be deemed most appropriate under national conditions.

Article 12

1. The competent authority shall make appropriate arrangements to promote effective co-operation between the inspection services in agriculture and government services and public or approved institutions which may be engaged in similar activities.

2. Where necessary, the competent authority may either entrust certain inspection functions at the regional or local level on an auxiliary basis to appropriate government services or public institutions or associate these services or institutions with the exercise of the functions in question, on condition that this does not prejudice the application of the principles of this Convention.

Article 13

The competent authority shall make appropriate arrangements to promote collaboration between officials of the labour inspectorate in agriculture and employers and workers, or their organisations where such exist.

Article 14

Arrangements shall be made to ensure that the number of labour inspectors in agriculture is sufficient to secure the effective discharge of the duties of the inspectorate and is determined with due regard for—

- a) tarkastajien tehtävien tärkeys, erityisesti
- i) tarkastuksen alaisten maatalousyritysten lukumäärä, laatu, koko ja sijainti;
 - ii) näissä yrityksissä työskentelevien työntekijöiden lukumäärä ja heidän jakautumisensa eri työntekijäryhmiin;
 - iii) sovellettavien lainsäädännösten lukumäärä ja niiden moninaisuus;
- b) tarkastajien käytettävissä olevat aineelliset apukeinot;
- c) tarkastuskäyntien tehokkaan suorittamisen käytännölliset edellytykset.

15 artikla

1. Asianomaisen viranomaisen tulee tarpeellisin toimenpitein huolehtia siitä, että maatalouden ammattientarkastajien käytettävissä on

a) paikallisia tarkastustoimistoja, joiden sijoituksessa on otettu huomioon maatalousyritysten maantieteellinen sijainti ja käytettävissä olevat kulkuyhteydet ja jotka ovat toiminnan vaatimusten mukaisesti varustettuja ja mikäli mahdollista avoimina kaikille asianosaisille;

b) heidän tehtäviensä hoitamisessa tarvittavia kulkuvälineitä, ellei sopivia julkisen liikenteen palveluksia ole käytettävissä.

2. Asianomaisen viranomaisen tulee ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin matkakustannusten ja muiden tehtävien suorittamiseen tarvittavien kulujen korvaamiseksi maatalouden ammattientarkastajille.

16 artikla

1. Asianmukaisella valtakirjalla varustetulla maatalouden ammattientarkastajalla tulee olla oikeus

- a) päästä vapaasti ja ennakolta ilmoittamatta mihin vuorokauden aikaan tahansa ammattientarkastuksen alaiseen työpaikkaan;
- b) päästä päiväsaikaan mihin tahansa huoneistoon, jonka hän hyvällä syyllä voi uskoa olevan ammattientarkastuksen alaisen;
- c) suorittaa tutkimuksia, kokeita tai selvityksiä, jotka hän katsoo tarpeelliseksi varmistuakseen siitä, että lainsäädännöksiä tarkoin noudatetaan, ja erityisesti hänellä tulee olla oikeus

a) the importance of the duties which inspectors have to perform, in particular—

- i) the number, nature, size and situation of the agricultural undertakings liable to inspection;
 - ii) the number and classes of persons working in such undertakings; and
 - iii) the number and complexity of the legal provisions to be enforced;
- b) the material means placed at the disposal of the inspectors; and
- c) the practical conditions under which visits of inspection must be carried out in order to be effective.

Article 15

1. The competent authority shall make the necessary arrangements to furnish labour inspectors in agriculture with—

a) local offices so located as to take account of the geographical situation of the agricultural undertakings and of the means of communication, suitably equipped in accordance with the requirements of the service, and, in so far as possible, accessible to the persons concerned;

b) the transport facilities necessary for the performance of their duties in cases where suitable public facilities do not exist.

2. The competent authority shall make the necessary arrangements to reimburse to labour inspectors in agriculture any travelling and incidental expenses which may be necessary for the performance of their duties.

Article 16

1. Labour inspectors in agriculture provided with proper credentials shall be empowered—

- a) to enter freely and without previous notice at any hour of the day or night any workplace liable to inspection;
- b) to enter by day any premises which they may have reasonable cause to believe to be liable to inspection;
- c) to carry out any examination, test or inquiry which they may consider necessary in order to satisfy themselves that the legal provisions are being strictly observed, and in particular—

i) joko yksin tai todistajien läsnäollessa esittää kysymyksiä työnantajalle, yrityksen henkilökunnalle tai muulle yrityksessä olevalle henkilölle kaikista lainsäädännön soveltamista koskevista asioista;

ii) vaatia kansallisessa lainsäädännössä mahdollisesti määrätyllä tavalla kaikkien kirjojen, luetteloiden ja muiden asiakirjojen esittämistä, joiden pitämisen elin- ja työehtoja koskeva lainsäädäntö määrää, jotta hän voisi tarkastaa, että ne ovat lainsäädännön mukaiset, ja on hänellä oikeus ottaa niistä jäljennös tai otteita;

iii) ottaa ja viedä analysoitavaksi näytteitä tuotteista, tarvikkeista ja aineista, joita yrityksessä käytetään tai käsitellään edellytettynä että työnantajalle tai hänen edustajalleen ilmoitetaan tässä tarkoituksessa tapahtuvasta tuotteiden, tarvikkeiden tai aineiden ottamisesta ja poiviennistä.

2. Ammattientarkastaja älköön menkö vedoten edellisen momentin 1 a tai b kohtaan maatalousyrittäjän yksityisasuntoon, ellei hän ole saanut tämän suostumusta siihen tai ellei hänellä ole asianomaisen viranomaisen antamaa erikoisvaltuutta.

3. Suorittaessaan tarkastuskäynnin tulee ammattientarkastajan ilmoittaa siitä työnantajalle tai hänen edustajalleen sekä työntekijöille tai heidän edustajilleen, mikäli tarkastaja ei katso tällaisen ilmoittamisen haittaavan tarkastuksen tehokkuutta.

17 artikla

Maatalouden ammattientarkastusta on niissä tapauksissa ja sillä tavalla kuin asianomainen viranomainen määrää käytettävä sellaisten uusien laitosten, uusien tarvikkeiden tai aineiden sekä tuotteiden käsittelyä tai jalostamista tarkoittavien uusien menetelmien ennakotarkastukseen, joiden voidaan epäillä olevan vaarallisia terveydelle tai turvallisuudelle.

18 artikla

1. Maatalouden ammattientarkastajalla tulee olla valtuudet ryhtyä toimenpiteisiin maatalousyrityksen laitteissa, suunnittelussa tai työmenetelmissä, vaarallisten tarvikkeiden tai aineiden käyttö mukaan luettuna, havaittujen

i) to interview, alone or in the presence of witnesses, the employer, the staff of the undertaking or any other person in the undertaking on any matters concerning the application of the legal provisions;

ii) to require, in such manner as national laws or regulations may prescribe, the production of any books, registers or other documents the keeping of which is prescribed by national laws or regulations relating to conditions of life and work, in order to see that they are in conformity with the legal provisions, and to copy such documents or make extracts from them;

iii) to take or remove for purposes of analysis samples of products, materials and substances used or handled, subject to the employer or his representative being notified of any products, materials or substances taken or removed for such purposes.

2. Labour inspectors shall not enter the private home of the operator of the undertaking in pursuance of subparagraph a) or b) of paragraph 1 of this Article except with the consent of the operator or with a special authorisation issued by the competent authority.

3. On the occasion of an inspection visit, inspectors shall notify the employer or his representative, and the workers or their representatives, of their presence, unless they consider that such a notification may be prejudicial to the performance of their duties.

Article 17

The labour inspection services in agriculture shall be associated, in such cases and in such manner as may be determined by the competent authority, in the preventive control of new plant, new materials or substances and new methods of handling or processing products which appear likely to constitute a threat to health or safety.

Article 18

1. Labour inspectors in agriculture shall be empowered to take steps with a view to remedying defects observed in plant, layout or working methods in agricultural undertakings, including the use of dangerous materials or

puutteiden poistamiseksi, joiden hän kohtuuden mukaan saattaa uskoa olevan vaarana terveydelle tai turvallisuudella.

2. Voidakseen ryhtyä tällaisiin toimenpiteisiin ammattientarkastajalla tulee olla oikeus, ottaen huomioon kansallisessa lainsäädännössä mahdollisesti määrätyn oikeuden kääntä tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen puoleen asian tutkimiseksi, määrätä tai määräyttää,

a) että määräajan kuluessa on tehtävä laitteisiin, huonetiloihin, työkaluihin, varusteisiin tai koneisiin sellaiset muutokset, jotka ovat tarpeelliset terveyttä tai turvallisuutta koskevien lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi; tai

b) että ryhdytään viipymättä toimenpiteisiin, jopa keskeytetään työ, silloin kun välitön vaara uhkaa työntekijäin terveyttä tai turvallisuutta.

3. Milloin 2 momentissa mainitut toimenpiteet eivät ole jäsenvaltion hallinnollisen tai oikeuskäytännön mukaiset, tarkastajalla tulee olla oikeus kääntä asianomaisen viranomaisen puoleen siinä tarkoituksessa, että tämä heti antaisi määräykset tai määräisi heti ryhdyttäväksi muihin toimenpiteisiin.

4. Ne puutteellisuudet, jotka tarkastaja käyntinsä aikana on yrityksessä havainnut ja ne toimenpiteet, jotka hän on määrännyt 2 momentin mukaisesti tai joihin ryhtymistä hän aikoo pyytää 3 momentin mukaisesti, on heti saatettava työnantajan ja työntekijöiden edustajien tietoon.

19 artikla

1. Maatalouden ammattientarkastukselle on ilmoitettava maataloudessa sattuvat työtapaturmat ja ammattitaudit niissä tapauksissa ja sillä tavalla kuin kansallisessa lainsäädännössä määrätään.

2. Mikäli mahdollista tulee ammattientarkastajien saada osallistua kaikkiin tapahtumapaikalla suoritettaviin tutkimuksiin, jotka koskevat vakavampien työtapaturmien tai ammattitautien syitä, varsinkin sellaisten, joiden uhriksi on joutunut useampia työntekijöitä tai jotka ovat aiheuttaneet kuolemantapauksia.

20 artikla

Sillä varauksella että otetaan huomioon kansallisen lainsäädännön mahdolliset poikkeukset, maatalouden ammattientarkastajat

substances, which they may have reasonable cause to believe constitute a threat to health or safety.

2. In order to enable inspectors to take such steps they shall be empowered, subject to any right of appeal to a legal or administrative authority which may be provided by law, to make or have made orders requiring—

a) such alterations to the installation, plant, premises, tools, equipment or machines, to be carried out within a specified time limit, as may be necessary to secure compliance with the legal provisions relating to health or safety; or

b) measures with immediate executory force, which can go as far as halting the work, in the event of imminent danger to health or safety.

3. Where the procedure described in paragraph 2 is not compatible with the administrative or judicial practice of the Member, inspectors shall have the right to apply to the competent authority for the issue of orders or for the initiation of measures with immediate executory force.

4. The defects noted by the inspector when visiting an undertaking and the orders he is making or having made in pursuance of paragraph 2 or for which he intends to apply in pursuance of paragraph 3 shall be immediately made known to the employer and the representatives of the workers.

Article 19

1. The labour inspectorate in agriculture shall be notified of occupational accidents and cases of occupational disease occurring in the agricultural sector in such cases and in such manner as may be prescribed by national laws or regulations.

2. As far as possible, inspectors shall be associated with any inquiry on the spot into the causes of the most serious occupational accidents or occupational diseases, particularly of those which affect a number of workers or have fatal consequences.

Article 20

Subject to such exceptions as may be made by national laws or regulations, labour inspectors in agriculture—

a) älkööt omistako välitöntä tai välillistä etua valvontansa alaisissa yrityksissä;

b) olkoot velvolliset asianmukaisten rangaistusseuraamusten tai kurinpidollisten toimenpiteiden uhalla pitämään omana tietonaan vieläpä työstä erottuaankin tehtäviensä hoitamisen yhteydessä mahdolliset tietoonsa tulleet valmistus- tai kauppasalaisuudet tai työmenetelmät;

c) käsitelkööt ehdottoman luottamuksellina kaikki heille tehtyt valitukset, jotka koskevat jotakin puutteellisuutta, työmenetelmässä esiintyvää vaaraa tai lainsäännösten rikkomista, älköötkä ilmoittako työnantajalle tai hänen edustajalleen, että tällainen valitus aiheutti tarkastuskäynnin.

21 artikla

Maatalusyritykset on tarkastettava niin usein ja niin perusteellisesti kuin on tarpeen tätä alaa koskevien lainsäännösten tehokkaan noudattamisen varmistamiseksi.

22 artikla

1. Henkilöä vastaan, joka rikkoo tai jättää noudattamatta lainsäännöksiä, joiden noudattamisen valvonta kuuluu maatalouden ammattientarkastajille, voidaan ryhtyä heti ilman enakkovaroitusta oikeus- tai hallinnollisiin toimiin. Kansallisessa lainsäädännössä voidaan kuitenkin tehdä poikkeuksia niissä tapauksissa, joissa on annettava ensiksi parannusten suorittamista tai ehkäisytoimenpiteisiin ryhtymistä koskeva kehoitus.

2. Maatalouden ammattientarkastajan on annettava itse ratkaista, antaako hän varoituksen ja ohjeita oikeustoimiin ryhtymisen tai niiden ehdottamisen sijasta.

23 artikla

Milloin maatalouden ammattientarkastajalla ei itsellään ole valtuuksia ryhtyä oikeustoimiin, hänellä tulee olla oikeus antaa lainsäännösten rikkomista koskeva selonteko suoraan sille viranomaiselle, jonka toimialaan tällaiset toimenpiteet kuuluvat.

24 artikla

Kansallisessa lainsäädännössä on määrättävä ja käytännössä tehokkaasti sovellettava sopivia seuraamuksia niiden lainsäännösten rikkomis-

a) shall be prohibited from having any direct or indirect interest in the undertakings under their supervision;

b) shall be bound on pain of appropriate penalties or disciplinary measures not to reveal, even after leaving the service, any manufacturing or commercial secrets or working processes which may come to their knowledge in the course of their duties; and

c) shall treat as absolutely confidential the source of any complaint bringing to their notice a defect, a danger in working processes or a breach of legal provisions and shall give no intimation to the employer or his representative that a visit of inspection was made in consequence of the receipt of such a complaint.

Article 21

Agricultural undertakings shall be inspected as often and as thoroughly as is necessary to ensure the effective application of the relevant legal provisions.

Article 22

1. Persons who violate or neglect to observe legal provisions enforceable by labour inspectors in agriculture shall be liable to prompt legal or administrative proceedings without previous warning: Provided that exceptions may be made by national laws or regulations in respect of cases in which previous notice to carry out remedial or preventive measures is to be given.

2. It shall be left to the discretion of labour inspectors to give warning and advice instead of instituting or recommending proceedings.

Article 23

If labour inspectors in agriculture are not themselves authorised to institute proceedings, they shall be empowered to refer reports of infringements of the legal provisions directly to an authority competent to institute such proceedings.

Article 24

Adequate penalties for violations of the legal provisions enforceable by labour inspectors in agriculture and for obstructing labour

sesta, joiden noudattamista maatalouden ammattientarkastajien tulee valvoa, samoin kuin ammattientarkastajien työskentelylle asetetuista esteistä.

25 artikla

1. Ammattientarkastajien tai, tapauksesta riippuen, paikallisten tarkastuselinten velvollisuus on antaa ammattientarkastuksen keskusviranomaiselle määräajoin selostus toimintansa tuloksista maatalouden piirissä.

2. Selostukset on laadittava ammattientarkastuksen keskusviranomaisen määräämällä tavalla ja niissä käsiteltävä niitä asioita, jotka tämä viranomainen kulloinkin määrää; selostukset on annettava niin usein kuin tämä viranomainen määrää, mutta kuitenkin ainakin kerran vuodessa.

26 artikla

1. Ammattientarkastuksen keskusviranomaisen tulee julkaista vuosikertomus maatalouden ammattientarkastuselinten toiminnasta joko erillisenä selontekona tai yleisen ammattientarkastuskertomuksen osana.

2. Tällaiset vuosikertomukset on julkaistava kohtuullisen ajan kuluessa kertomusvuoden päättymisestä ja joka tapauksessa kahden toista kuukauden kuluessa mainitun vuoden päättymisestä.

3. Jäljennös vuosikertomuksesta on lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle kolmen kuukauden kuluessa sen julkaisemisesta.

27 artikla

Ammattientarkastuksen keskusviranomaisen vuosikertomuksessa on käsiteltävä erityisesti seuraavia asioita, mikäli ne kuuluvat tämän viranomaisen toimialaan:

- a) maatalouden ammattientarkastusta koskevat lait ja asetukset;
- b) maatalouden ammattientarkastuksen henkilökunta;
- c) tarkastuksen alaisia maatalousyrityksiä ja niissä työskentelevien henkilöiden lukumäärää koskeva tilasto;
- d) tarkastuskäyntejä koskeva tilasto;
- e) lainrikkomuksia ja niiden johdosta määrättyjä rangaistusseuraamuksia koskeva tilasto;
- f) työtapaturmia ja niiden syitä koskeva tilasto;
- g) ammattitauteja ja niiden syitä koskeva tilasto.

inspectors in the performance of their duties shall be provided for by national laws or regulations and effectively enforced.

Article 25

1. Labour inspectors or local inspection offices, as the case may be, shall be required to submit to the central inspection authority periodical reports on the results of their activities in agriculture.

2. These reports shall be drawn up in such manner and deal with such subjects as may from time to time be prescribed by the central inspection authority; they shall be submitted at least as frequently as may be prescribed by that authority and in any case not less frequently than once a year.

Article 26

1. The central inspection authority shall publish an annual report on the work of the inspection services in agriculture, either as a separate report or as part of its general annual report.

2. Such annual reports shall be published within a reasonable time after the end of the year to which they relate and in any case within twelve months.

3. Copies of the annual reports shall be transmitted to the Director-General of the International Labour Office within three months after their publication.

Article 27

The annual report published by the central inspection authority shall deal in particular with the following subjects, in so far as they are under the control of the said authority:

- a) laws and regulations relevant to the work of labour inspection in agriculture;
- b) staff of the labour inspection service in agriculture;
- c) statistics of agricultural undertakings liable to inspection and the number of persons working therein;
- d) statistics of inspection visits;
- e) statistics of violations and penalties imposed;
- f) statistics of occupational accidents, including their causes;
- g) statistics of occupational diseases, including their causes.

28 artikla

Tämän yleissopimuksen viralliset ratifiointit on lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröitäviksi.

29 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifiointit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Tämä yleissopimus tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifiointit.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin sen ratifiointi on rekisteröity.

30 artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jolloin sopimus ensiksi tuli voimaan, sanoa sen irti kirjelmällä, joka lähetetään Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan rekisteröitäviksi. Irtisanominen ei tule voimaan ennen kuin vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

2. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä momentissa mainitun kymmenen vuoden määräajan päättymisestä käytä tässä artiklassa määrättyä irtisanomisoikeutta, on sidottu sopimukseen uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen tässä artiklassa määrättyin ehdoin sanoa irti sopimuksen kunkin kymmenvuotisakuden päätyttyä.

31 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille tieto kaikista järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ratifioinneista ja irtisanomisista.

2. Imoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen hänelle ilmoitetun ratifiointin rekisteröimisestä pääjohtajan on kiinnitettävä jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaantulopäivään.

Article 28

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 29

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 30

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 31

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

32 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava kaikista edellisten artiklojen mukaisesti rekisteröimistään ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

33 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, annettava yleiselle konferenssille tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko aihetta ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys sopimuksen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

34 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain muuttaa tämän yleissopimuksen, eikä uusi yleissopimus määrää toisin, niin

a) kun jäsenvaltio ratifioi uuden muutetun yleissopimuksen, aiheutuu tästä välittömästi *ipso jure* tämän yleissopimuksen irtisanominen 30 artiklan määräyksistä riippumatta, kun uusi muutettu yleissopimus tulee voimaan;

b) sen jälkeen kun uusi muutettu yleissopimus on tullut voimaan, eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä yleissopimusta.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin nykyisen muotoisena ja sisältöisenä voimaan niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat sen ratifioineet, mutta eivät ole ratifioineet muutettua yleissopimusta.

35 artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat kumpikin yhtä todistusvoimaiset.

Article 32

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 33

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 34

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 30 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 35

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Suositus (n:o 133), joka koskee maatalouden ammattientarkastusta

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsumana Genevessä 4 päivänä kesäkuuta 1969 viidennenkymmenen kolmannen istuntokautensa ja

päätettyään hyväksyä eräitä maatalouden ammattientarkastusta koskevia ehdotuksia, mikä kysymys on istuntokauden työjärjestyksen neljäntenä kohtana, ja

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan suosituksen muotoon täydentämään (maatalouden) ammattientarkastusta koskevaa yleissopimusta, 1969,

hyväksyy tänä 25 päivänä kesäkuuta 1969 seuraavan suosituksen, jonka nimenä on "(Maatalouden) ammattientarkastusta koskeva suositus, 1969":

1. Milloin maan olosuhteet sallivat, on maatalouden ammattientarkastuksen toimiala ulotettava käsittämään yhteistyö asianomaisten teknisten elinten kanssa siinä tarkoituksessa, että maataloustuottajia autettaisiin, heidän asemaansa katsomatta, tekemään parannuksia viljelmillään sekä parantamaan siellä työskentelevien henkilöiden elin- ja työehtoja.

2. Edellytettynä että otetaan huomioon (maatalouden) ammattientarkastusta koskevan yleissopimuksen, 1969, 6 artiklan 3 momentin määräykset, voidaan maatalouden ammattientarkastukseen yhdistää seuraavia asioita koskevien lainsäädännösten soveltaminen:

- a) työntekijäin ammattikoulutus;
- b) maatalouden sosiaaliset palvelut;
- c) osuuskunnat;
- d) oppivelvollisuus.

3. 1) Maatalouden ammattientarkastajien tehtäviin ei yleensä pitäisi kuulua työriitojen sovittelijana tai välimiehenä toimiminen.

2) Milloin ei ole olemassa erityistä sovitteluelintä maataloutta varten, saadaan maatalouden ammattientarkastajaa tilapäisesti käyttää sovittelijana.

3) Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tulee asianomaisten viranomaisten ryhtyä toimenpiteisiin, jotka ovat sopusoinnussa kansallisen lainsäädännön kanssa ja asianomaisten maan työasiainhallinnon mahdollisuuksien mukaiset, ammattientarkastajan vapauttamiseksi vähitellen tällaisesta tehtävästä, niin että hän voisi paremmin omistautua varsinaiselle yritysten tarkastamistyölleen.

4. Maatalouden ammattientarkastajien tulee perehtyä maatalouden elin- ja työehtoihin ja tuntea myös maataloustyön taloudelliset ja tekniset näkökohdat.

5. Maatalouden ammattientarkastuksen ylempiin virkoihin pyrkivillä tulee olla asianmukainen ammatillinen tai yliopistokoulutus tai työasiainhallinnon piirissä hankittu perusteellinen käytännön kokemus.

6. Maatalouden ammattientarkastuksen muihin virkoihin pyrkivillä (esim. apulaistarkastajilla ja alemmalla henkilökunnalla) tulee olla, mikäli maan koulutustaso sallii, oppikoulupohja, jota on täydennetty mikäli mahdollista sopivalla teknisellä koulutuksella, tai riittävä hallinnollinen tahi käytännön kokemus työasioissa.

7. Maissa, joissa opetustoimi ei ole riittävästi kehittynyt, tulee maatalouden ammattientarkastajiksi nimitetyillä henkilöillä olla ainakin jotakin käytännön kokemusta maataloudesta tai tulee heidän osoittaa mielenkiintoa ja kykyä tällaiseen työhön. Heille on annettava mahdollisimman pian sopiva koulutus työn yhteydessä.

8. Ammattientarkastuksen keskusviranomaisen tulee laatia maatalouden ammattientarkastajille ohjeet, niin että he voivat suorittaa ammattientarkastusta samalla tavalla koko maassa.

9. Maatalouden ammattientarkastajien tulee rajoittaa yöllä tehtävät tarkastukset sellaisiin tapauksiin, joissa tarkastusta ei voida tyydyttävästi suorittaa päiväsaikaan.

10. Terveys- ja turvallisuustoimikuntia, joihin kuuluu työnantajien ja työntekijöiden edustajia, on voitava käyttää eräänä yhteistyön muotona ammattientarkastuksen virkamiesten ja työnantajien ja työntekijöiden tai heidän järjestöjensä, mikäli niitä on, välillä.

11. Ennen kuin maatalouden ammattientarkastus yhdistetään uusien laitosten, tarvikkeiden tai aineiden sekä tuotteiden käsittelyä tai jalostamista tarkoittavien uusien menetelmien, joiden voidaan epäillä olevan vaarallisia terveydelle tai turvallisuudelle, ennakkotarkastukseen, mistä määrätään (maatalouden) ammattientarkastusta koskevan yleissopimuksen, 1969, 17 artiklassa, on neuvoteltava ammattientarkastuksen kanssa

a) kysymyksessä olevien laitosten käyttöön-otosta, tarvikkeiden ja aineiden käyttämisestä ja menetelmien soveltamisesta;

b) sellaisten laitosten piirustuksista, joissa tullaan käyttämään vaarallisia koneita tai epäterveellisiä tahi vaarallisia työmenetelmiä.

12. Työnantajien tulee asettaa maatalouden ammattientarkastajien käytettäväksi tarpeelliset apuneuvot, niihin luettuna, mikäli tarvitaan, huone missä he voivat keskustella yrityksessä työskentelevien henkilöiden kanssa.

13. Ammattientarkastuksen keskusviranomaisen vuosikertomuksessa voidaan (maatalouden) ammattientarkastusta koskevan yleissopimuksen, 1969, 27 artiklassa mainittujen asioiden lisäksi käsitellä seuraavia asioita, mikäli ne kuuluvat tämän viranomaisen toimialaan:

a) maatalouden työriitoja koskeva tilasto;

b) lainsäädännön soveltamista koskevien pulmakysymysten selostaminen ja niiden ratkai-

semisessä mahdollisesti tapahtunut edistyminen; ja

c) maatalouden elin- ja työehtojen parantamista koskevat ehdotukset.

14. 1) Jäsenvaltioiden tulee harjoittaa tai tukea valistustoimintaa, jolla pyritään kaikin käytettävissä olevin keinoin saattamaan asianomaisten osapuolten tietoon sovellettavat lainsäädännökset ja niiden tarkan noudattamisen tärkeys samoin kuin terveyttä ja turvallisuutta uhkaavat vaarat, joille maatalousyrityksissä työskentelevät henkilöt ovat alttiina, sekä vaarojen sopivimmat välttämistavat.

2) Tällaiseen valistustoimintaan saattaa kuulua maan olosuhteista riippuen:

a) maatalouskonsulenttien ja -neuvojen palvelusten käyttö;

b) ilmoitusten, kirjasten, aikakausi- ja sanomalehtien jakelu;

c) filmiesitysten sekä radio- ja televisio-ohjelmien järjestäminen;

d) terveydenhoitoa ja työturvallisuutta koskevien näyttelyjen ja havaintoesitysten järjestäminen;

e) terveydenhoidon ja työturvallisuuden sekä muiden sopivien aineiden ottaminen maaseudun koulujen ja maatalouskoulujen opetusohjelmiin;

f) konferenssien järjestäminen sellaisia maatalouden piirissä työskenteleviä henkilöitä silmällä pitäen, joita uusien työmenetelmien tai uusien tarvikkeiden ja aineiden käytäntöön-ottaminen koskee;

g) maatalouden ammattientarkastajien osallistuminen työntekijöiden valistusohjelmiin;

h) luentojen, keskustelujen, seminaarien ja palkintokilpailujen järjestäminen.

(Suomennos)

Liite B

Yleissopimus

(n:o 130), joka koskee lääkintähuoltoa ja päivärahaa

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutuna Genevessä 4 päivänä kesäkuuta 1969 viidennenkymmenennenkolmannen istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä eräitä ehdotuksia, jotka tarkoittavat sairausvakuutussopimuksen (teollisuus), 1927, ja sairausvakuutussopimuksen (maatalous), 1927, muuttamista, mikä kysymys on viidentenä kohtana istuntokauden työjärjestyksessä, ja

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen yleissopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä 25 päivänä kesäkuuta 1969 seuraavan yleissopimuksen, jonka nimenä on "Lääkintähuoltoa ja päivärahaa koskeva yleissopimus, 1969":

I osa. Yleisiä määräyksiä

1 artikla

Tässä yleissopimuksessa

a) käsite "lainsäädäntö" käsittää kaikki sosiaaliturvaa koskevat lait ja asetukset sekä lakisääteiset määräykset;

b) käsite "määrätty" tarkoittaa kansallisessa lainsäädännössä tai kansallisen lainsäädännön nojalla määrättyä;

c) käsite "teollisuusyritys" käsittää kaikki seuraavien toimialojen yritykset: kaivos- ja muu kaivannaistoiminta, teollisuus, rakennustoiminta, sähkö-, kaasua ja vesihuolto, kuljetus, varastointi ja tietoliikenne;

d) käsite "asuinpaikka" tarkoittaa jäsenvaltion alueella sijaitsevaa vakinaista asuinpaikkaa ja käsite "asukas" henkilöä, joka vakinaisesti asuu jäsenvaltion alueella;

Convention

(No. 130) Concerning Medical Care and Sickness Benefits

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-third Session on 4 June 1969, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the revision of the Sickness Insurance (Industry) Convention, 1927, and the Sickness Insurance (Agriculture) Convention, 1927, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-nine the following Convention, which may be cited as the Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969:

Part I. General Provisions

Article 1

In this Convention—

a) the term "legislation" includes any social security rules as well as laws and regulations;

b) the term "prescribed" means determined by or in virtue of national legislation;

c) the term "industrial undertaking" includes all undertakings in the following branches of economic activity: mining and quarrying; manufacturing; construction; electricity, gas and water; and transport, storage and communication;

d) the term "residence" means ordinary residence in the territory of the Member and the term "resident" means a person ordinarily resident in the territory of the Member;

e) käsite "huollettava" viittaa riippuvuussuhteeseen, jonka määrättyissä tapauksissa otetaan vallitsevan;

f) käsite "aviovaimo" tarkoittaa avioaimoa, jonka toimeentulo on hänen miehestään riippuvainen;

g) käsite "lapsi" tarkoittaa

i) oppivelvollisuusiässä olevaa tai 15 vuotta nuorempaa lasta, jolloin korkeampi näistä ikärajoista otetaan huomioon; jäsenvaltio, joka on antanut 2 artiklan mukaisen ilmoituksen, voi kuitenkin, niin kauan kuin ilmoitus on voimassa, soveltaa yleissopimusta ikäänkuin sanonta "lapsi" tarkoittaisi joko oppivelvollisuusiässä olevaa lasta tai 15 vuotta nuorempaa lasta;

ii) määrättyin edellytyksin lasta, joka ei ole saavuttanut määrättyä, i kohdassa mainittua ikää korkeampaa ikää, silloin kun lapsi on ammattiopissa tai jatkaa opintojaan tai kun hän kroonisen sairauden tai ruumiivamman vuoksi ei kykene mihinkään ansiotyöhön; tämä vaatimus katsotaan täytetyksi, jos maan lainsäädännössä määritellään lapsen käsite siten, että se peittää kaikki tiettyä ikää, joka on huomattavasti korkeampi kuin i kohdassa tarkoitettu ikä, nuoremmat lapset;

h) käsite "edunsaajatyyppe" tarkoittaa miestä, jolla on vaimo ja kaksi lasta;

i) käsite "odotusaika" tarkoittaa joko maksukautta, työssäolokautta tai asumisaikaa tai mitä tahansa näiden yhdistelmää sen mukaan kuin määrätään;

j) käsite "sairaus" tarkoittaa kaikkia sairautentiloja niiden syyhyn katsomatta;

k) käsite "lääkintähuolto" sisältää lääkärin antaman hoidon lisäksi muut siihen verrattavat palvelut.

2 artikla

1. Jäsenvaltio, jonka taloudelliset ja lääkinälliset mahdollisuudet eivät ole riittävästi kehittyneet, voi käyttää hyväkseen, liittämällä perustellun ilmoituksen ratifiointiinsa, niitä tilapäisiä poikkeuksia, jotka mainitaan 1 artiklan g) i kohdassa, 11 artiklassa, 14 artiklassa, 20 artiklassa ja 26 artiklan 2 momentissa.

2. Kunkin tämän artiklan 1 momentin nojalla ilmoituksen antaneen jäsenvaltion on ilmoitettava Kansainvälisen työjärjestön perus-

e) the term "dependent" refers to a state of dependency which is presumed to exist in prescribed cases;

f) the term "wife" means a wife who is dependent on her husband;

g) the term "child" covers—

i) a child under school-leaving age or under 15 years of age, whichever is the higher: Provided that a Member which has made a declaration under Article 2 may, while such declaration is in force, apply the Convention as if the term covered a child under school-leaving age or under 15 years of age; and

ii) a child under a prescribed age higher than that specified in clause i) of this subparagraph and who is an apprentice or student or has a chronic illness or infirmity disabling him for any gainful activity, under prescribed conditions: Provided that this requirement shall be deemed to be met where national legislation defines the term so as to cover any child under an age appreciably higher than that specified in clause i) of this subparagraph;

h) the term "standard beneficiary" means a man with a wife and two children;

i) the term "qualifying period" means a period of contribution, or a period of employment, or a period of residence, or any combination thereof, as may be prescribed;

j) the term "sickness" means any morbid condition, whatever its cause;

k) the term "medical care" includes allied benefits.

Article 2

1. A Member whose economy and medical facilities are insufficiently developed may avail itself, by a declaration accompanying its ratification, of the temporary exceptions provided for in Article 1, subparagraph g), clause i); Article 11; Article 14; Article 20; and Article 26, paragraph 2. Any such declaration shall state the reason for such exceptions.

2. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article shall include in its reports upon the application of

säännön 22 artiklan mukaisesti annettavassa, tämän yleissopimuksen soveltamista koskevassa selostuksessaan kunkin poikkeuksen osalta, jota se on käyttänyt hyväkseen,

a) joko että poikkeuksen syy on yhä olemassa;

b) tai että se määräpäivästä lähtien luopuu oikeudesta käyttää hyväkseen kysymyksessä olevaa poikkeusta.

3. Kunkin tämän artiklan 1 momentin nojalla ilmoituksen antaneen jäsenvaltion tulee, sen mukaan kuin tällaisessa ilmoituksessa sanotaan ja kuin olosuhteet sallivat,

a) laajentaa turvaa saavien henkilöiden piiriä;

b) laajentaa lääkintähuollon alaa;

c) pitentää sitä aikaa, jolta päivärahaa maksetaan.

3 artikla

1. Jäsenvaltio, jonka lainsäädäntö antaa turvan työntekijöille, voi liittämällä ratifiointiinsa ilmoituksen jättää tilapäisesti tämän yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle sellaiset maatalousalan työntekijät, jotka ratifiointin tapahtuessa eivät turvaan nähden vielä kuulu tämän yleissopimuksen vaatimusten mukaisen lainsäädännön piiriin.

2. Kunkin 1 momentin nojalla ilmoituksen antaneen jäsenvaltion on ilmoitettava Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan mukaisesti annettavassa tämän yleissopimuksen soveltamista koskevassa selostuksessaan, missä laajuudessa yleissopimuksen määräykset on pantu tai aiotaan panna täytäntöön maatalousalan työntekijöiden osalta sekä missä määrin edistystä on mahdollisesti tapahtunut sopimuksen soveltamisessa tällaisiin työntekijöihin tai, ellei mitään edistystä ole ilmoitettavana, antaa kaikki asiaa koskevat selitykset.

3. Kunkin jäsenvaltion, joka on antanut tämän artiklan 1 momentin mukaisen ilmoituksen, tulee laajentaa maatalousalan turvaa saavien työntekijöiden piiriä siinä laajuudessa ja sillä nopeudella kuin olosuhteet sallivat.

4 artikla

1. Kunkin tämän yleissopimuksen ratifioiva jäsenvaltio voi liittämällä ratifiointiinsa ilmoi-

this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation a statement in respect of each exception of which it avails itself—

a) that its reason for doing so subsists; or

b) that it renounces its right to avail itself of the exception in question as from a stated date.

3. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article shall, as appropriate to the terms of such declaration and as circumstances permit—

a) increase the number of persons protected;

b) extend the range of medical care provided;

c) extend the duration of sickness benefit.

Article 3

1. Any Member whose legislation protects employees may, by a declaration accompanying its ratification, temporarily exclude from the application of this Convention the employees in the sector comprising agricultural occupations who, at the time of the ratification, are not yet protected by legislation which is in conformity with the standards of this Convention.

2. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article shall indicate in its reports upon the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation to what extent effect is given and what effect is proposed to be given to the provisions of the Convention in respect of the employees in the sector comprising agricultural occupations and any progress which may have been made with a view to the application of the Convention to such employees or, where there is no change to report, shall furnish all the appropriate explanations.

3. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article shall increase the number of employees protected in the sector comprising agricultural occupations to the extent and with the speed that the circumstances permit.

Article 4

1. Any Member which ratifies this Convention may, by a declaration accompanying its

tuksen jättää yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle

a) merenkulkijat, merikalastajat heihin luetuina;

b) julkisten yhteisöjen palveluksessa olevat virkamiehet, mikäli näiden henkilöryhmien turva on järjestetty erikoisjärjestelmillä, jotka takaavat heille kokonaisuudessaan vähintään tämän yleissopimuksen etuuksien mukaiset etuudet.

2. Milloin 1 momentin nojalla annettu ilmoitus on voimassa, jäsenvaltio voi jättää huomioon ottamatta

a) tässä ilmoituksessa tarkoitetut henkilöt niiden henkilöiden luvusta, jotka on otettava huomioon laskettaessa 5 artiklan c kohdassa, 10 artiklan b kohdassa, 11 artiklassa, 19 artiklan b kohdassa ja 20 artiklassa ilmoitettuja prosenttilukuja;

b) ilmoituksessa tarkoitetut henkilöt sekä heidän vaimonsa ja lapsensa niiden henkilöiden luvusta, jotka on otettava huomioon laskettaessa 10 artiklan c kohdassa ilmoitettua prosenttilukua.

3. Kukin 1 momentin nojalla ilmoituksen antanut jäsenvaltio voi myöhemmin ilmoittaa Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, että se hyväksyy tämän yleissopimuksen velvoitukset sen tai niiden henkilöryhmien osalta, jotka oli jätetty yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle sopimusta ratifioitaessa.

5 artikla

Jäsenvaltio, jonka lainsäädäntö antaa turvan työntekijöille, voi siinä laajuudessa kuin on tarpeen jättää tämän yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle

a) henkilöt, joiden työ on tilapäisluontoista;

b) työnantajan perheenjäsenet, jotka elävät hänen taloudessaan, sikäli kuin he suorittavat työtä hänen hyväkseen;

c) muut työntekijäryhmät, joiden lukumäärä ei saa ylittää 10 prosenttia niiden työntekijöiden kokonaismäärästä, joita ei ole jätetty yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle tämän artiklan a ja b kohtien nojalla.

ratification, exclude from the application of the Convention—

a) seafarers, including sea fishermen,

b) public servants,

where these categories are protected by special schemes which provide in the aggregate benefits at least equivalent to those required by this Convention.

2. Where a declaration under paragraph 1 of this Article is in force, the Member may—

a) exclude the persons belonging to the category or categories excluded from the application of the Convention from the number of persons taken into account when calculating the percentages specified in Article 5, subparagraph c); Article 10, subparagraph b); Article 11; Article 19, subparagraph b); and Article 20;

b) exclude the persons belonging to the category or categories excluded from the application of the Convention, as well as the wives and children of such persons, from the number of persons taken into account when calculating the percentage specified in Article 10, subparagraph c).

3. Any Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office that it accepts the obligations of this Convention in respect of a category or categories excluded at the time of its ratification.

Article 5

Any Member whose legislation protects employees may, as necessary, exclude from the application of this Convention—

a) persons whose employment is of a casual nature;

b) members of the employer's family living in his house, in respect of their work for him;

c) other categories of employees, which shall not exceed in number 10 per cent of all employees other than those excluded under subparagraphs a) and b) of this Article.

6 artikla

Täyttäessään tämän yleissopimuksen velvoituksia saa jäsenvaltio ottaa huomioon vakuutusten antaman turvan, kun vakuutuksia, vaikka ne ratifioinnin tapahtuessa jäsenvaltion lainsäädännön mukaan eivät olekaan pakollisia turvattavien henkilöiden osalta,

a) valvoo julkinen viranomainen tai kun työnantajat ja työntekijät hoitavat tällaista vakuutustoimintaa yhdessä määrättyjen vaatimusten mukaisesti;

b) kun vakuutusten piiriin kuuluu oleellinen osa niistä henkilöistä, joiden työansiot eivät ylitä 22 artiklan 6 momentissa määritellyn ammattitaitoisen miespuolisen ruumiillisen työn tekijän työansioita; ja

c) kun vakuutukset, mahdollisesti yhdessä toisten turvamuotojen kanssa, täyttävät yleissopimuksen velvoitukset.

7 artikla

Kysymykseen tulevan vakuutustapahtuman tulee kattaa seuraavat tapaukset:

a) tarve saada lääkintähuoltoa sairaanhoidon muodossa ja määrätyn ehdoin ennalta ehkäisevänä hoitona;

b) sairaudesta johtuva ja ansiotulon lakkaamisen aiheuttava työkyvyttömyys sen mukaan kuin se määritellään kansallisessa lainsäädännössä.

II osa. Lääkintähuolto

8 artikla

Kunkin jäsenvaltion tulee määrätyn ehdoin taata turvaa saaville henkilöille mahdollisuus saada lääkintähuoltoa sairaanhoitona tai ennalta ehkäisevänä hoitona 7 artiklan a kohdassa tarkoitettuna vakuutustapahtuman toteutuessa.

9 artikla

8 artiklassa tarkoitetulla lääkintähuollolla on pyrittävä säilyttämään, palauttamaan tai parantamaan turvaa saavan henkilön terveyttä ja hänen kykyään tehdä työtä ja huolehtia henkilökohtaisista tarpeistaan.

10 artikla

7 artiklan a kohdassa tarkoitettuna vakuutustapahtuman varalta turvattujen henkilöiden piiriin tulee käsittää

Article 6

For the purpose of compliance with this Convention, a Member may take account of protection effected by means of insurance which, although not made compulsory by its legislation at the time of ratification for the persons to be protected—

a) is supervised by the public authorities or administered, in accordance with prescribed standards, by joint operation of employers and workers;

b) covers a substantial proportion of the persons whose earnings do not exceed those of the skilled manual male employee defined in Article 22, paragraph 6; and

c) complies, in conjunction with other forms of protection, where appropriate, with the provisions of the Convention.

Article 7

The contingencies covered shall include—

a) need for medical care of a curative nature and, under prescribed conditions, need for medical care of a preventive nature;

b) incapacity for work resulting from sickness and involving suspension of earnings, as defined by national legislation.

Part II. Medical Care

Article 8

Each Member shall secure to the persons protected, subject to prescribed conditions, the provision of medical care of a curative or preventive nature in respect of the contingency referred to in subparagraph a) of Article 7.

Article 9

The medical care referred to in Article 8 shall be afforded with a view to maintaining, restoring or improving the health of the person protected and his ability to work and to attend to his personal needs.

Article 10

The persons protected in respect of the contingency referred to in subparagraph a) of Article 7 shall comprise—

a) joko kaikki työntekijät, ammattioppilaat heihin luettuina, ja näiden vaimot ja lapset;

b) tai määrätty ansiotyössä olevat väestöryhmät, jotka käsittävät vähintään 75 prosenttia ansiotyössä olevan väestön kokonaismäärästä, sekä näihin ryhmiin kuuluvien henkilöiden vaimot ja lapset;

c) tai määrätty asukasryhmät, jotka käsittävät vähintään 75 prosenttia asukkaiden kokonaismäärästä.

11 artikla

Milloin 2 artiklan nojalla annettu ilmoitus on voimassa, tulee 7 artiklan a kohdassa tarkoitettun vakuutustapahtuman varalta turvattujen henkilöiden piiriin käsittää

a) joko määrätty työntekijäryhmät, jotka käsittävät vähintään 25 prosenttia työntekijöiden kokonaismäärästä, sekä näihin ryhmiin kuuluvien henkilöiden vaimot ja lapset;

b) tai määrätty teollisuusyritysten työntekijäryhmät, jotka käsittävät vähintään 50 prosenttia teollisuusyritysten työntekijöiden kokonaismäärästä, sekä näihin ryhmiin kuuluvien työntekijöiden vaimot ja lapset.

12 artikla

Henkilöiden, joille maksetaan sosiaaliturvautta työkyvyttömyyden, vanhuuden, perheenhuoltajan kuoleman tai työttömyyden johdosta, sekä, jos on tarpeen, tällaisten henkilöiden vaimojen ja lasten tulee määrätyn ehdoin jatkuvasti olla turvatut 7 artiklan a kohdassa tarkoitetun vakuutustapahtuman varalta.

13 artikla

8 artiklassa tarkoitetun lääkintähuollon tulee sisältää ainakin

a) yleislääkärin antama hoito, kotikäynnit mukaan luettuina;

b) hoito, jota erikoislääkäri antaa sairaalassa siellä hoidettavina oleville potilaille samoin kuin sinne hoitoa saamaan tuleville potilaille, sekä muualla kuin sairaalassa saatavissa oleva erikoislääkärin hoito;

c) lääkärin tai muun pätevän sairaanhoitoalan ammattihenkilön määräämät välttämättömät apteekkitarvikkeet;

d) tarpeenmukainen sairaalahoido;

e) hammashuolto sen mukaan kuin on määrätty; sekä

a) all employees, including apprentices, and the wives and children of such employees; or

b) prescribed classes of the economically active population, constituting not less than 75 per cent of the whole economically active population, and the wives and children of persons in the said classes; or

c) prescribed classes of residents constituting not less than 75 per cent of all residents.

Article 11

Where a declaration made in virtue of Article 2 is in force, the persons protected in respect of the contingency referred to in subparagraph a) of Article 7 shall comprise—

a) prescribed classes of employees, constituting not less than 25 per cent of all employees, and the wives and children of employees in the said classes; or

b) prescribed classes of employees in industrial undertakings, constituting not less than 50 per cent of all employees in industrial undertakings, and the wives and children of employees in the said classes.

Article 12

Persons who are in receipt of a social security benefit for invalidity, old age, death of the breadwinner or unemployment, and where appropriate, the wives and children of such persons, shall continue to be protected, under prescribed conditions, in respect of the contingency referred to in subparagraph a) of Article 7.

Article 13

The medical care referred to in Article 8 shall comprise at least—

a) general practitioner care, including domiciliary visiting;

b) specialist care at hospitals for in-patients and out-patients, and such specialist care as may be available outside hospitals;

c) the necessary pharmaceutical supplies on prescription by medical or other qualified practitioners;

d) hospitalisation where necessary;

e) dental care, as prescribed; and

f) lääkinnällinen kuntouttaminen, siihen luettuna proteesien ja ortopedisten apuvälineiden hankinta, hoito ja uusiminen, sen mukaan kuin on määrätty.

f) medical rehabilitation, including the supply, maintenance and renewal of prosthetic and orthopaedic appliances, as prescribed.

14 artikla

Milloin 2 artiklan nojalla annettu ilmoitus on voimassa, tulee 8 artiklassa tarkoitetun lääkintähuollon sisältää ainakin

a) yleislääkärin antama hoito, mikäli mahdollista kotikäynnit mukaan luettuina;

b) hoito, jota erikoislääkäri antaa sairaalassa siellä hoidettavina oleville potilaille samoin kuin sinne hoitoa saamaan tuleville potilaille, sekä milloin on mahdollista muualla kuin sairaalassa saatavissa oleva erikoislääkärin hoito;

c) lääkärin tai muun pätevän sairaahoitoalan ammattihenkilön määräämät välttämättömät apteekkitarvikkeet;

d) tarpeenmukainen sairaalahoido.

Article 14

Where a declaration made in virtue of Article 2 is in force, the medical care referred to in Article 8 shall comprise at least—

a) general practitioner care, including, wherever possible, domiciliary visiting;

b) specialist care at hospitals for in-patients and out-patients, and, wherever possible, such specialist care as may be available outside hospitals;

c) the necessary pharmaceutical supplies on prescription by medical or other qualified practitioners; and

d) hospitalisation where necessary.

15 artikla

Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan oikeus 8 artiklassa tarkoitetun lääkintähuollon saantiin riippuu siitä, että turvaa saava henkilö tai hänen perheenhuoltajansa on täyttänyt tiettyä odotusaikaa koskevan vaatimuksen, eivät tätä odotusaikaa koskevat ehdot saa olla sellaiset, että säännön mukaan turvaa saaviin henkilöryhmiin kuuluvat henkilöt menettäisivät oikeuden lääkintähuollon saantiin.

Article 15

Where the legislation of a Member makes the right to the medical care referred to in Article 8 conditional upon the fulfilment of a qualifying period by the person protected or by his breadwinner, the conditions governing the qualifying period shall be such as not to deprive of the right to benefit persons who normally belong to the categories of persons protected.

16 artikla

1. 8 artiklassa tarkoitettua lääkintähuoltoa on annettava koko vakuutustapahtuman ajan.

2. Milloin edunsaaja lakkaa kuulumasta turvaa saavaan henkilöryhmään, voidaan oikeus lääkintähuollon jatkuvaan saantiin sairaustapauksessa, joka alkoi hänen vielä kuuluessaan tähän ryhmään, rajoittaa määrätyn pituiseksi, ei kuitenkaan 26 viikkoa lyhyemmäksi ajaksi edellytettynä, ettei lääkintähuollon antamista saada lopettaa niin kauan kuin edunsaajalle maksetaan päivärahaa.

3. Tämän artiklan 2 momentin määräyksistä huolimatta on lääkintähuollon antamista jatkettava määrättyissä sairauksissa, joiden kokemuksen mukaan tiedetään vaativan pitkäaikaista hoitoa.

Article 16

1. The medical care referred to in Article 8 shall be provided throughout the contingency.

2. Where a beneficiary ceases to belong to the categories of persons protected, further entitlement to medical care for a case of sickness which started while he belonged to the said categories may be limited to a prescribed period which shall not be less than 26 weeks: Provided that the medical care shall not cease while the beneficiary continues to receive a sickness benefit.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, the duration of medical care shall be extended for prescribed diseases recognised as entailing prolonged care.

17 artikla

Milloin jäsenvaltion lainsäädäntö vaatii edunsaajaa tai hänen perheenhuoltajaansa osallistumaan 8 artiklassa tarkoitetun lääkintähuollon kustannuksiin, on tätä koskevat säännökset laadittava sellaisiksi, etteivät ne aiheuta liian suurta rasitusta edunsaajalle eivätkä vaaranna lääkintä- ja sosiaaliturvan tehokkuutta.

III osa. Päiväraha

18 artikla

Kunkin jäsenvaltion tulee määrätyn ehdoin taata turvaa saaville henkilöille oikeus päivärahaan 7 artiklan b kohdassa tarkoitetun vakuutustapahtuman toteutuessa.

19 artikla

7 artiklan b kohdassa tarkoitetun vakuutustapahtuman varalta turvattujen henkilöiden piiriin tulee käsittää

a) joko kaikki työntekijät, ammattioppilaat heihin luetuina;

b) tai määrätty ansiotyössä olevat väestöryhmät, jotka käsittävät vähintään 75 prosenttia ansiotyössä olevan väestön kokonaismäärästä;

c) tai kaikki asukkaat, joiden varat vakuutustapahtuman aikana eivät ylitä 24 artiklan määräysten mukaisesti määrättyä rajaa.

20 artikla

Milloin 2 artiklan nojalla annettu ilmoitus on voimassa, tulee 7 artiklan b kohdassa tarkoitetun vakuutustapahtuman varalta turvattujen henkilöiden piiriin käsittää

a) joko määrätty työntekijäryhmät, jotka käsittävät vähintään 25 prosenttia työntekijöiden kokonaismäärästä;

b) tai määrätty teollisuusyritysten työntekijäryhmät, jotka käsittävät vähintään 50 prosenttia teollisuusyritysten työntekijöiden kokonaismäärästä.

21 artikla

18 artiklassa tarkoitetun päivärahan tulee olla toistuvaissuoritus ja se on laskettava

Article 17

Where the legislation of a Member requires the beneficiary or his breadwinner to share in the cost of the medical care referred to in Article 8, the rules concerning such cost sharing shall be so designed as to avoid hardship and not to prejudice the effectiveness of medical and social protection.

Part III. Sickness Benefit

Article 18

Each Member shall secure to the persons protected, subject to prescribed conditions, the provision of sickness benefit in respect of the contingency referred to in subparagraph b) of Article 7.

Article 19

The persons protected in respect of the contingency specified in subparagraph b) of Article 7 shall comprise—

a) all employees, including apprentices; or

b) prescribed classes of the economically active population, constituting not less than 75 per cent of the whole economically active population; or

c) all residents whose means during the contingency do not exceed limits prescribed in such a manner as to comply with the requirements of Article 24.

Article 20

Where a declaration made in virtue of Article 2 is in force, the persons protected in respect of the contingency referred to in subparagraph b) of Article 7 shall comprise—

a) prescribed classes of employees, constituting not less than 25 per cent of all employees; or

b) prescribed classes of employees in industrial undertakings, constituting not less than 50 per cent of all employees in industrial undertakings.

Article 21

The sickness benefit referred to in Article 18 shall be a periodical payment and shall—

a) 22 tai 23 artiklan määräysten mukaan, milloin työntekijöitä tai ansiotyössä olevia väestöryhmiä kuuluu turvattujen henkilöiden piiriin;

b) 24 artiklan määräysten mukaan, milloin kaikki asukkaat, joiden varat vakuutustapahtuman aikana eivät ylitä määrättyä rajaa, kuuluvat turvaa saaviin.

22 artikla

1. Kun on kysymys toistuvaissuorituksesta, jota tämä artikla koskee, tulee etuuden, lisätynä vakuutustapahtuman aikana maksettavilla perheellisillä, olla määrältään sellainen, että se edunsaajatyypin osalta on 7 artiklan b kohdassa tarkoitetussa vakuutustapahtumassa vähintään 60 prosenttia edunsaajan aikaisempien ansiotulojen ja niiden perheellisten yhteissummasta, jotka maksetaan turvaa saavalle henkilölle, jolla on samanlaiset perheenhuoltovelvollisuudet kuin edunsaajatyypillä.

2. Edunsaajan aikaisemmat ansiotulot on laskettava määrättyjen sääntöjen mukaan ja, mikäli turvaa saavat henkilöt on jaettu eri luokkiin ansiotulojen mukaan, heidän aikaisemmat ansiotulonsa saadaan laskea niiden luokkien perusansioista, joihin he ovat kuuluneet.

3. Etuuden määrälle tai etuutta laskettaessa huomioon otettaville ansiotuloille voidaan määrätä yläraja edellytettynä, että se määrätään siten, että tämän artiklan 1 momentin määräykset tulevat täytetyiksi silloin kun edunsaajan aikaisemmat ansiotulot ovat yhtä suuret tai pienemmät kuin ammattitaitoisen miespuolisen ruumiillisen työn tekijän palkka.

4. Edunsaajan aikaisemmat ansiotulot, ammattitaitoisen miespuolisen ruumiillisen työn tekijän palkka, etuus ja perheissä on laskettava samalta aikayksiköltä.

5. Muiden edunsaajien kohdalla etuuden tulee olla kohtuullisessa suhteessa edunsaajatyypin etuuteen.

6. Tässä artiklassa tarkoitetaan ammattitaitoisella miespuolisella ruumiillisen työn tekijällä

a) muun kuin sähkökoneita valmistavan koneenrakennusteollisuuden palveluksessa työkentelevää asentajaa tai sorvaajaa;

a) where employees or classes of the economically active population are protected, be calculated in such a manner as to comply either with the requirements of Article 22 or with the requirements of Article 23;

b) where all residents whose means during the contingency do not exceed prescribed limits are protected, be calculated in such a manner as to comply with the requirements of Article 24.

Article 22

1. In the case of a periodical payment to which this Article applies, the rate of the benefit, increased by the amount of any family allowances payable during the contingency, shall be such as to attain for the standard beneficiary, in respect of the contingency referred to in subparagraph b) of Article 7, at least 60 per cent of the total of the previous earnings of the beneficiary and of the amount of any family allowances payable to a person protected with the same family responsibilities as the standard beneficiary.

2. The previous earnings of the beneficiary shall be calculated according to prescribed rules, and where the persons protected are arranged in classes according to their earnings, their previous earnings may be calculated from the basic earnings of the classes to which they belonged.

3. A maximum limit may be prescribed for the rate of the benefit or for the earnings taken into account for the calculation of the benefit, provided that the maximum limit is fixed in such a way that the provisions of paragraph 1 of this Article are complied with where the previous earnings of the beneficiary are equal to or lower than the wage of a skilled manual male employee.

4. The previous earnings of the beneficiary, the wage of the skilled manual male employee, the benefit and any family allowances shall be calculated on the same time basis.

5. For the other beneficiaries the benefit shall bear a reasonable relation to the benefit for the standard beneficiary.

6. For the purpose of this Article, a skilled manual male employee shall be—

a) a fitter or turner in the manufacture of machinery other than electrical machinery; or

b) henkilöä, jonka voidaan katsoa tyypillisesti edustavan ammattitaitoista työntekijää ja joka on valittu 7 momentin määräysten mukaisesti;

c) henkilöä, jonka ansiotulot ovat yhtä suuret tai suuremmat kuin 75 prosentilla kaikista turvaa saavista henkilöistä, jolloin ansiotulot on laskettava vuoden tai lyhyemmän jakson perusteella sen mukaan kuin on määrätty;

d) tai henkilöä, jonka ansiotulot ovat 125 prosenttia kaikkien turvaa saavien henkilöiden keskimääräisistä ansiotuloista.

7. 6 momentin b kohdan tarkoittamaksi ammattitaitoisen työntekijän tyyppiä on valittava henkilö, joka työskentelee sellaisessa toimialaluokassa, johon kuuluu suurin määrä 7 artiklan b kohdassa tarkoitettujen vakuutusapah-tuman varalta turvattuja, ansiotyössä olevia mieshenkilöitä pääryhmässä, joka puolestaan käsittää suurimman määrän tällaisia henkilöitä; tähän tarkoitukseen on käytettävä Yhdistyneiden Kansakuntien Talous- ja sosiaalineuvoston seitsemännessä kokouksessaan 27 päivänä elokuuta 1948 hyväksymää kansainvälistä toimialaluokittelua, joka esitetään tämän yleissopimuksen liitteessä viimeksi vuonna 1968 muutetussa muodossaan, ja otettava huomioon tähän luokitukseen mahdollisesti myöhemmin tehtävät muutokset.

8. Milloin etuuden määrä vaihtelee alueittain, saadaan ammattitaitoinen miespuolinen ruumiillisen työn tekijä valita kullakin alueella tämän artiklan 6 ja 7 momentin mukaisesti.

9. Ammattitaitoisen miespuolisen ruumiillisen työn tekijän palkka määräytyy säännöllisestä työajasta maksettavan palkan mukaan, joka on määrätty työehtosopimuksessa tai, jos on sopivaa, kansallisessa lainsäädännössä tai sen nojalla tai vallitsevan tavan mukaan ja johon sisältyvät elinkustannusten kalleuden johdosta mahdollisesti maksettavat lisät; milloin palkkamäärät vaihtelevat alueittain eikä tämän artiklan 8 momenttia sovelleta, on keskimääräinen palkka otettava perustaksi.

23 artikla

1. Kun on kysymys toistuvaissuorituksesta, jota tämä artikla koskee, tulee etuuden, lisätynä vakuutusapah-tuman aikana maksettavilla perhehissillä, olla määrältään sellainen, että se on edunsaajatyypin osalta 7 artiklan b koh-

b) a person deemed typical of skilled labour selected in accordance with the provisions of the following paragraph; or

c) a person whose earnings are such as to be equal to or greater than the earnings of 75 per cent of all the persons protected, such earnings to be determined on the basis of annual or shorter periods as may be prescribed; or

d) a person whose earnings are equal to 125 per cent of the average earnings of all the persons protected.

7. The person deemed typical of skilled labour for the purposes of subparagraph b) of the preceding paragraph shall be a person employed in the major group of economic activities with the largest number of economically active male persons protected in the contingency referred to in subparagraph b) of Article 7 in the division comprising the largest number of such persons; for this purpose, the International Standard Industrial Classification of All Economic Activities adopted by the Economic and Social Council of the United Nations at its Seventh Session on 27 August 1948, as amended up to 1968 and reproduced in the Annex to this Convention, or such classification as at any time further amended, shall be used.

8. Where the rate of benefit varies by region, the skilled manual male employee may be determined for each region in accordance with paragraphs 6 and 7 of this Article.

9. The wage of the skilled manual male employee shall be determined on the basis of the rates of wages for normal hours of work fixed by collective agreements, by or in pursuance of national legislation, where applicable, or by custom, including cost-of-living allowances if any; where such rates differ by region but paragraph 8 of this Article is not applied, the median rate shall be taken.

Article 23

1. In the case of a periodical payment to which this Article applies, the rate of the benefit, increased by the amount of any family allowances payable during the contingency, shall be such as to attain for the standard

dassa tarkoitetussa vakuutustapahtumassa vähintään 60 prosenttia tavallisen aikuisen miespuolisen sekatyöntekijän palkan ja niiden perheellisen yhteissummasta, jotka maksetaan turvaa saavalle henkilölle, jolla on samanlaiset perheenhuoltovelvollisuudet kuin edunsaajatyypillä.

2. Tavallisen aikuisen miespuolisen sekatyöntekijän palkka, etuus ja perheissä on laskettava samalta aikayksiköltä.

3. Toisten edunsaajien osalta etuuden tulee olla kohtuullisissa suhteissa edunsaajatyypin etuuteen.

4. Tässä artiklassa tarkoitetaan tavallisella aikuisella miespuolisella sekatyöntekijällä

a) joko muun kuin sähkökoneita valmistavan koneenrakennusteollisuuden palveluksessa työskentelevää henkilöä, jonka voidaan katsoa tyypillisesti edustavan sekatyöntekijää;

b) tahi tyypillisesti ammattitaidotonta työntekijää edustavaa henkilöä, joka on valittu 5 momentin määräysten mukaisesti.

5. 4 momentin b kohdan tarkoittamaksi ammattitaidottoman työntekijän tyypiksi on valittava henkilö, joka työskentelee sellaisessa toimialaluokassa, johon kuuluu suurin määrä 7 artiklan b kohdassa tarkoitetun vakuutustapahtuman varalta turvattuja, ansiotyössä olevia mieshenkilöitä pääryhmässä, joka puolestaan käsittää suurimman määrän tällaisia henkilöitä, tähän tarkoitukseen on käytettävä Yhdistyneiden Kansakuntien Talous- ja sosiaalineuvoston seitsemännessä kokouksessaan 27 päivänä elokuuta 1948 hyväksymää kansainvälistä toimialaluokittelua, joka esitetään tämän yleissopimuksen liitteessä viimeksi vuonna 1968 muutetussa muodossaan, ja otettava huomioon tähän luokitukseen mahdollisesti myöhemmin tehtävät muutokset.

6. Milloin etuuden määrä vaihtelee alueittain, saadaan tavallinen aikuinen miespuolinen sekatyöntekijä valita kullakin alueella tämän artiklan 4 ja 5 momentin mukaisesti.

7. Tavallisen aikuisen miespuolisen sekatyöntekijän palkka määräytyy säännöllisestä työajasta maksettavan palkan mukaan, joka on määrätty työehtosopimuksessa tai, mikäli on sopivaa, kansallisessa lainsäädännössä tai sen nojalla tai vallitsevan tavan mukaan ja johon sisältyvät elinkustannusten kalleuden johdosta mahdollisesti maksettavat lisät; milloin palkkamäärät vaihtelevat alueittain eikä tämän artiklan 6 momenttia sovelleta, on keskimääräinen palkka otettava perustaksi.

beneficiary, in respect of the contingency referred to in subparagraph b) of Article 7, at least 60 per cent of the total of the wage of an ordinary adult male labourer and of the amount of any family allowances payable to a person protected with same family responsibilities as the standard beneficiary.

2. The wage of the ordinary adult male labourer, the benefit and any family allowances shall be calculated on the same time basis.

3. For the other beneficiaries, the benefit shall bear a reasonable relation to the benefit for the standard beneficiary.

4. For the purpose of this Article, the ordinary adult male labourer shall be—

a) a person deemed typical of unskilled labour in the manufacture of machinery other than electrical machinery; or

b) a person deemed typical of unskilled labour selected in accordance with the provisions of the following paragraph.

5. The person deemed typical of unskilled labour for the purpose of subparagraph b) of the preceding paragraph shall be a person employed in the major group of economic activities with the largest number of economically active male persons protected in the contingency referred to in subparagraph b) of Article 7 in the division comprising the largest number of such persons; for this purpose, the International Standard Industrial Classification of All Economic Activities adopted by the Economic and Social Council of the United Nations at its Seventh Session on 27 August 1948, as amended up to 1968 and reproduced in the Annex to this Convention, or such classification as at any time further amended, shall be used.

6. Where the rate of benefit varies by region, the ordinary adult male labourer may be determined for each region in accordance with paragraphs 4 and 5 of this Article.

7. The wage of the ordinary adult male labourer shall be determined on the basis of the rates of wages for normal hours of work fixed by collective agreements, by or in pursuance of national legislation, where applicable, or by custom, including cost-of-living allowances, if any; where such rates differ by region but paragraph 6 of this Article is not applied, the median rate shall be taken.

24 artikla

Kun on kysymys toistuvaissuorituksesta, jota tämä artikla koskee,

a) on etuuden määrä laskettava määrätyn asteikon mukaan tai asteikon mukaan, jonka asianomainen julkinen viranomainen on määrättyjen sääntöjen mukaan vahvistanut;

b) saadaan etuuden määrää vähentää vain siinä määrin kuin edunsaajan perheen muut rahavarat ovat määrättyä, huomattavan suuruista rahamäärää tai asianomaisen julkisen viranomaisen määrättyjen sääntöjen mukaisesti määräämää huomattavan suuruista rahamäärää suuremmat;

c) tulee etuuden ja muiden rahavarojen yhteisumman b kohdassa tarkoitettun, huomattavan rahamäärän vähentämisen jälkeen olla sellainen, että se riittää turvaamaan edunsaajan perheelle terveelliset ja kohtuulliset elinehdot eikä se saa olla 23 artiklan a kohdan määräysten mukaan laskettua etuutta pienempi;

d) c kohdan määräykset on katsottava täytetyiksi, jos tämän yleissopimuksen mukaisesti maksettujen päivärahojen yhteisumma ylittää vähintään 30 prosentilla niiden päivärahojen yhteisumman, johon olisi päädytty soveltamalla 23 artiklan sekä 19 artiklan b kohdan määräyksiä.

25 artikla

Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan oikeus 18 artiklassa tarkoitettuun päivärahaan riippuu siitä, että turvaa saava henkilö on täyttänyt tiettyä odotusaikaa koskevan vaatimuksen, eivät tätä odotusaikaa koskevat ehdot saa olla sellaiset, että säännön mukaan turvaa saaviin henkilöryhmiin kuuluvat henkilöt menettäisivät oikeuden päivärahaan.

26 artikla

1. 18 artiklassa tarkoitettua päivärahaa on maksettava koko vakuutustapahtuman ajan; etuuden maksamisaikaa saadaan kuitenkin rajoittaa, mutta etuutta on maksettava vähintään 52 viikolta kussakin työkyvyttömyystapauksessa sen mukaan kuin siitä on määrätty.

2. Milloin 2 artiklan nojalla annettu ilmoitus on voimassa, ei 18 artiklassa tarkoitettun päivärahan maksamista saada rajoittaa 26 viik-

Article 24

In the case of a periodical payment to which this Article applies—

a) the rate of the benefit shall be determined according to a prescribed scale or a scale fixed by the competent public authority in conformity with prescribed rules;

b) such rate may be reduced only to the extent by which the other means of the family of the beneficiary exceed prescribed substantial amounts or substantial amounts fixed by the competent public authority in conformity with prescribed rules;

c) the total of the benefit and any other means, after deduction of the substantial amounts referred to in subparagraph b), shall be sufficient to maintain the family of the beneficiary in health and decency, and shall be not less than the corresponding benefit calculated in accordance with the requirements of Article 23;

d) the provisions of subparagraph c) shall be deemed to be satisfied if the total amount of sickness benefits paid under this Convention exceeds by at least 30 per cent the total amount of benefits which would be obtained by applying the provisions of Article 23 and the provisions of subparagraph b) of Article 19.

Article 25

Where the legislation of a Member makes the right to the sickness benefit referred to in Article 18 conditional upon the fulfilment of a qualifying period by the person protected, the conditions governing the qualifying period shall be such as not to deprive of the right to benefit persons who normally belong to the categories of persons protected.

Article 26

1. The sickness benefit referred to in Article 18 shall be granted throughout the contingency: Provided that the grant of benefit may be limited to not less than 52 weeks in each case of incapacity, as prescribed.

2. Where a declaration made in virtue of Article 2 is in force, the grant of the sickness benefit referred to in Article 18 may be limited

koa lyhyempään kauteen missään työkyvyttömyystapauksessa sen mukaan kuin siitä on määrätty.

3. Mikäli jäsenvaltion lainsäädännön mukaan päivärahaa ei makseta ennen tietyn odotusajan päättymistä, ei odotusaika saa olla kolme päivää pitempi laskettuna ansiotulon lakkaamispäivästä.

27 artikla

1. Milloin henkilö, joka sai tai oli hankkinut oikeuden saada 18 artiklassa tarkoitettua päivärahaa, kuolee, on hautausavustusta maksettava määrätyn ehdoin hänen jälkeensä jääneille omaisilleen, muille henkilöille, joiden toimeentulo riippui hänestä, tai hautauskustannukset maksaneelle henkilölle.

2. Jäsenvaltio voi olla soveltamatta 1 momentin määräyksiä, jos seuraavat ehdot on täytetty:

a) jäsenvaltio on hyväksynyt vuoden 1967 työkyvyttömyys-, vanhuus- ja jälkeensä jääneiden etuuksia koskevan yleissopimuksen IV osan sisältämät velvoitukset;

b) jäsenvaltion lainsäädännön mukaan maksetaan päivärahaa, joka määrältään vastaa vähintään 80 prosenttia turvaa saavien henkilöiden ansiotuloista;

c) julkisen viranomaisen valvonnassa oleva vapaaehtoinen vakuutus takaa hautausavustuksen maksamisen useimmille turvaa saaville henkilöille.

IV osa. Yhteisiä määräyksiä.

28 artikla

1. Etuudesta, johon turvaa saava henkilö muuten olisi oikeutettu tämän yleissopimuksen mukaan, saada pidättää sellainen osa kuin mahdollisesti on määrätty

a) siksi ajaksi, jona asianomainen henkilö ei oleskele jäsenvaltion alueella;

b) siksi ajaksi, jona asianomainen henkilö saa korvausta samasta vakuutustapahtumasta kolmannelta henkilöltä siltä osin mikä vastaa tällaista korvausta;

c) jos asianomainen henkilö on yrittänyt saada etuuden vilpillisesti;

d) jos vakuutustapahtuma on aiheutunut asianomaisen henkilön rikollisesta teosta;

to not less than 26 weeks in each case of incapacity, as prescribed.

3. Where the legislation of a Member provides that sickness benefit is not payable for an initial period of suspension of earnings, such period shall not exceed three days.

Article 27

1. In the case of the death of a person who was in receipt of, or qualified for, the sickness benefit referred to in Article 18, a funeral benefit shall, under prescribed conditions, be paid to his survivors, to any other dependants or to the person who has borne the expense of the funeral.

2. A member may derogate from the provision of paragraph 1 of this Article where—

a) it has accepted the obligations of Part IV of the Invalidity, Old-Age and Survivors' Benefits Convention, 1967;

b) it provides in its legislation for cash sickness benefit at a rate of not less than 80 per cent of the earnings of the persons protected; and

c) the majority of persons protected are covered by voluntary insurance which is supervised by the public authorities and which provides a funeral grant.

Part IV. Common provisions

Article 28

1. A benefit to which a person protected would otherwise be entitled in compliance with this Convention may be suspended to such extent as may be prescribed—

a) as long as the person concerned is absent from the territory of the Member;

b) as long as the person concerned is being indemnified for the contingency by a third party, to the extent of the indemnity;

c) where the person concerned has made a fraudulent claim;

d) where the contingency has been caused by a criminal offence committed by the person concerned;

e) jos vakuutustapahtuma on aiheutunut asianomaisen henkilön vakavanlaatuisesta ja tahallisuudesta laiminlyönnistä;

f) jos asianomainen henkilö ilman pätevää syytä jättää käyttämättä hänelle tarjolla olevaa lääkintähuoltoa tai kuntoutusmahdollisuuksia tahi ei noudata vakuutustapahtuman sattumisen tai sen jatkumisen toteamista tai edunsaajan käyttäytymistä koskevia määräyksiä;

g) kun on kysymys 18 artiklassa tarkoitusta päivärahaa siksi ajaksi, jona asianomaiselle henkilölle annetaan elatus julkisista varoista tai jonkin sosiaaliturvalaitoksen tai elimen kustannuksella;

h) kun on kysymys 18 artiklassa tarkoitusta päivärahaa siksi ajaksi, jona asianomainen henkilö saa muuta rahana maksettavaa sosiaaliturvan etuutta, perhelisää lukuunottamatta, edellytettynä, että 18 artiklan mukaan maksettavasta etuudesta pidätetty osa ei ylitä toisen etuuden määrää.

2. Määrätyissä tapauksissa ja rajoissa, on osa siitä päivärahaa, joka muuten olisi myönnetty, maksettava asianomaisen henkilön huollettavana oleville henkilöille.

29 artikla

1. Jokaisella edunhakijalla tulee olla oikeus valittaa etuuden epäämisestä tai etuuden laadua tai määrää koskevasta päätöksestä.

2. Milloin tätä yleissopimusta sovellettaessa lääkintähuollon hallinto on uskottu lakia säättävälle elimelle vastuussa olevalle valtion virastolle, voidaan tämän artiklan 1 momentissa määrätty muutoksenhakuoikeus korvata oikeudella saada lääkintähuollon epäämistä tai annetun lääkintähuollon laatua koskeva valitus asianomaisen viranomaisen tutkittavaksi.

30 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion tulee ottaa yleinen vastuu siitä, että tämän yleissopimuksen nojalla saatavia etuuksia asianmukaisesti myönnetään, ja ryhtyä siinä tarkoituksessa kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin.

2. Kunkin jäsenvaltion tulee ottaa yleinen vastuu niiden laitosten ja elinten asianmukaisesta hallinnosta, jotka hoitavat tämän yleissopimuksen soveltamista.

e) where the contingency has been caused by the serious and wilful misconduct of the person concerned;

f) where the person concerned, without good cause, neglects to make use of the medical care or the rehabilitation services placed at his disposal, or fails to comply with rules prescribed for verifying the occurrence or continuance of the contingency or for the conduct of beneficiaries;

g) in the case of the sickness benefit referred to in Article 18, as long as the person concerned is maintained at public expense or at the expense of a social security institution or service; and

h) in the case of the sickness benefit referred to in Article 18, as long as the person concerned is in receipt of another social security cash benefit, other than a family benefit, subject to the part of the benefit which is suspended not exceeding the other benefit.

2. In the cases and within the limits prescribed, part of the benefit otherwise due shall be paid to the dependants of the person concerned.

Article 29

1. Every claimant shall have a right of appeal in the case of refusal of the benefit or complaint as to its quality or quantity.

2. Where in the application of this Convention a government department responsible to a legislature is entrusted with the administration of medical care, the right of appeal provided for in paragraph 1 of this Article may be replaced by a right to have a complaint concerning the refusal of medical care or the quality of the care received investigated by the appropriate authority.

Article 30

1. Each Member shall accept general responsibility for the due provision of the benefits provided in compliance with this Convention and shall take all measures required for this purpose.

2. Each Member shall accept general responsibility for the proper administration of the institutions and services concerned in the application of this Convention.

31 artikla

Milloin hallintoa ei ole uskottu julkisten viranomaisten valvonnassa olevalle laitokselle tai lakiasäättävälle elimelle vastuussa olevalle valtion virastolle,

a) tulee turvaan oikeutettujen henkilöiden edustajien osallistua hallintoon määrätyn ehdoin;

b) on kansallisessa lainsäädännössä määrätävä, että työnantajien edustajien tulee osallistua hallintoon, milloin se on sopivaa;

c) kansallisessa lainsäädännössä voidaan myös määrätä, että julkisten viranomaisten edustajien tulee osallistua siihen.

32 artikla

Kunkin jäsenvaltion tulee alueellaan taata ulkomaalaisille, jotka vakinaisesti asuvat tai työskentelevät maassa, samanlaiset oikeudet kuin omille kansalaisilleen tämän yleissopimuksen mukaan myönnettävien etuuksien saantiin.

33 artikla

1. Kun jäsenvaltio

a) on hyväksynyt tämän yleissopimuksen velvoitukset käyttämättä hyväkseen 2 ja 3 artikloissa esitettyjä mahdollisuuksia poikkeusten tekemiseen tai soveltamisalan ulkopuolelle jättämiseen;

b) kokonaisuudessaan myöntää paremmat edut kuin mitkä yleissopimuksessa määrätään ja käyttää lääkintähuoltoon ja päivärahoihin yhteensä vähintään neljä prosenttia maan kansantulosta; ja

c) täyttää vähintään kaksi seuraavasta kolmesta ehdosta, nimittäin

i) turvaa ansiotyössä olevasta väestöstä prosentuaalisesti vähintään kymmenen yksikköä enemmän kuin 10 artiklan b kohdassa ja 19 artiklan b kohdassa vaaditaan tai kaikista asukkaista vähintään kymmenen yksikköä enemmän kuin 10 artiklan c kohdassa vaaditaan,

ii) antaa sairaanhoidon muodossa ja ennakolta ehkäisevänä hoitona lääkintähuoltoa, joka on tasoltaan huomattavasti korkeampaa kuin 13 artiklassa vaadittu lääkintähuolto,

Article 31

Where the administration is not entrusted to an institution regulated by the public authorities or to a government department responsible to a legislature—

a) representatives of the persons protected shall participate in the management under prescribed conditions;

b) national legislation shall, where appropriate, provide for the participation of representatives of employers;

c) national legislation may likewise decide as to the participation of representatives of the public authorities.

Article 32

Each Member shall, within its territory, assure to non-nationals who normally reside or work there equality of treatment with its own nationals as regards the right to the benefits provided for in this Convention.

Article 33

1. A Member—

a) which has accepted the obligations of this Convention without availing itself of the exceptions and exclusions provided for in Article 2 and Article 3,

b) which provides over-all higher benefits than those provided in this Convention and whose total relevant expenditure on medical care and sickness benefits amounts to at least 4 per cent of its national income, and

c) which satisfies at least two of the three following conditions:

i) it covers a percentage of the economically active population which is at least ten point higher than the percentage required by Article 10, subparagraph b) and by Article 19, subparagraph b), or a percentage of all residents which is at least ten points higher than the percentage required by Article 10, subparagraph c),

ii) it provides medical care of a curative and preventive nature of an appreciably higher standard than that prescribed by Article 13,

- iii) maksaa päivärahaa, joka on vähintään kymmenen yksikköä suurempi kuin 22 ja 23 artikloissa määrätty prosentti,

se saa kuultuaan edustavimpia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä, mikäli niitä on, poiketa tilapäisesti eräistä yleissopimuksen II ja III osan määräyksistä ehdolla, että tällaiset poikkeukset eivät oleellisesti vähennä tai huononna tässä yleissopimuksessa taattuja perusoikeuksia.

2. Jokaisen tällaista poikkeusmahdollisuutta hyväkseen käyttäneen jäsenvaltion tulee ilmoittaa tämän sopimuksen soveltamista koskevissa raporteissaan, jotka se on velvollinen esittämään Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan mukaisesti, mikä on sen lainsäädännön ja vallitsevan käytännön tilanne poikkeukseen nähden sekä mitä edistystä on mahdollisesti tapahtunut pyrittäessä yleissopimuksen määräysten täydelliseen soveltamiseen.

34 artikla

Tämä yleissopimus ei koske

a) vakuutustapahtumia, jotka ovat toteutuneet ennen kuin yleissopimus tuli voimaan asianomaiseen jäsenvaltioon nähden;

b) etuusia vakuutustapahtumissa, jotka toteutuvat yleissopimuksen tultua voimaan asianomaiseen jäsenvaltioon nähden, mikäli oikeus tällaiseen etuuteen on peräisin sopimuksen voimaantuloa edeltäneeltä ajalta.

V osa. Loppumääräykset

35 artikla

Tällä yleissopimuksella muutetaan vuoden 1927 sairausvakuutussopimus (teollisuus) ja vuoden 1927 sairausvakuutussopimus (maalous).

36 artikla

1. Vuoden 1952 sosiaaliturvan vähimmäistasoa koskevan sopimuksen 75 artiklan mukaisesti lakkaavat mainitun sopimuksen III osa ja sen muiden osien vastaavat määräykset koskemasta jokaista tämän yleissopimuksen ratifioinnutta jäsenvaltiota siitä päivästä, jona tämä yleissopimus tulee sitovaksi tähän jäsenvaltioon nähden, eikä mikään 3 artiklaan perustuva ilmoitus ole voimassa.

- iii) it provides sickness benefit corresponding to a percentage at least ten points higher than is required by Articles 22 and 23,

may, after consultation with the most representative organisations of employers and workers, where such exist, make temporary derogations from particular provisions of Parts II and III of this Convention on condition that such derogation shall neither fundamentally reduce nor impair the essential guarantees of this Convention.

2. Each Member which has made such a derogation shall indicate in its reports upon the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation the position of its law and practice as regards such derogation and any progress made towards complete application of the terms of the Convention.

Article 34

This Convention shall not apply to—

a) contingencies which occurred before the coming into force of the Convention for the Member concerned;

b) benefits in contingencies occurring after the coming into force of the Convention for the Member concerned in so far as the rights to such benefits are derived from periods preceding that date.

Part V. Final Provisions

Article 35

This Convention revises the Sickness Insurance (Industry) Convention, 1927, and the Sickness Insurance (Agriculture) Convention, 1927.

Article 36

1. In conformity with the provisions of Article 75 of the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952, Part III of that Convention and the relevant provisions of other Parts thereof shall cease to apply to any Member having ratified this Convention as from the date at which this Convention is binding on that Member and no declaration under Article 3 is in force.

2. Edellyttynä ettei mikään 3 artiklaan perustuva ilmoitus ole voimassa on katsottava tämän yleissopimuksen velvoitusten hyväksymisen sisältävän vuoden 1952 sosiaaliturvan vähimmäistasoa koskevan yleissopimuksen III osan velvoitusten ja sen muiden osien vastaavien määräysten hyväksymisen viimeksi mainitun sopimuksen 2 artiklan soveltamista silmällä pitäen.

37 artikla

Jos yleissopimuksessa, jonka konferenssi myöhemmin saattaa hyväksyä ja joka koskee jotakin tai joitakin tässä yleissopimuksessa käsiteltyjä aiheita, niin määrätään, tulee niiden tämän yleissopimuksen määräysten, jotka erityisesti on mainittu uudessa yleissopimuksessa, lakata olemasta voimassa uuden yleissopimuksen ratifioineeseen jäsenvaltioon nähden siitä päivästä lähtien, jona uusi yleissopimus tulee voimaan tähän jäsenvaltioon nähden.

38 artikla

Tämän yleissopimuksen viralliset ratifiointit on lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröitäviksi.

39 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifiointit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Tämä yleissopimus tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifiointit.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin sen ratifiointi on rekisteröity.

40 artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jolloin sopimus ensiksi tuli voimaan, sanoa sen irti kirjelmällä, joka lähetetään Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan rekisteröitäviksi. Irtisanominen ei tule voimaan ennen kuin vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

2. Acceptance of the obligations of this Convention shall, on condition that no declaration under Article 3 is in force, be deemed to constitute acceptance of the obligations of Part III of the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952, and the relevant provisions of other Parts thereof, for the purpose of Article 2 of the said Convention.

Article 37

If any Convention which may be adopted subsequently by the Conference concerning any subject or subjects dealt with in this Convention so provides, such provisions of this Convention as may be specified in the said Convention shall cease to apply to any Member having ratified the said Convention as from the date at which the said Convention comes into force for that Member.

Article 38

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 39

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 40

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä momentissa mainitun kymmenen vuoden määräajan päättymisestä käytä tässä artiklassa varattua irtisanomisoikeutta, on sidottu sopimukseen uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen tässä artiklassa määrätyn ehdoin sanoa irti sopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä.

41 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille tieto kaikista järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ratifioinneista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen hänelle ilmoitetun ratifioinnin rekisteröimisestä pääjohtajan on kiinnitettävä jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaan tulopäivään.

42 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava kaikista edellisten artiklojen mukaisesti rekisteröimistään ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

43 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, annettava yleiselle konferenssille tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko aihetta ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys sopimuksen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

44 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain muuttaa tämän yleissopimuksen, eikä uusi yleissopimus määrää toisin, niin

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 41

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 42

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 43

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 44

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

a) kun jäsenvaltio ratifioi uuden muutetun yleissopimuksen, aiheutuu tästä välittömästi *ipso jure* tämän yleissopimuksen irtisanominen 40 artiklan määräyksistä riippumatta, kun uusi muutettu yleissopimus tulee voimaan;

b) sen jälkeen kun uusi muutettu yleissopimus on tullut voimaan, eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä yleissopimusta.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin nykyisen muotoisena ja sisältöisenä voimaan niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat sen ratifioineet, mutta eivät ole ratifioineet muutettua yleissopimusta.

45 artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat kumpikin yhtä todistusvoimaiset.

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 40 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 45

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

L I I T E

Kansainvälinen tyyppitoimialaluokitus

(Muutettu v. 1968)

Toimialanimikkeistö

Pääluokka	Luokka	Toimiala 1. Maa-, metsä- ja kalatalous, metsästys
11		Maatalous ja metsästys
	111	Maatalous, puutarhanviljely
	112	Maatalouspalvelukset
	113	Metsästys ja riistaeläinten kasvatus
12		Metsätalous
	121	Metsänhoito
	122	Puunkorjuu, uitto
13	130	Kalatalous
		Toimiala 2. Kaivos- ja muu kaivannaistoiminta
21	210	Kivihiihien kaivuu
22	220	Raakaöljyn ja luonnonkaasun tuotanto
23	230	Malmikaivostoiminta
29	290	Muu kaivannaistoiminta
		Toimiala 3. Teollisuus
31		Elintarvikkeiden, juomien ja tupakan valmistus
	311—312	Elintarvikkeiden valmistus
	313	Juomien valmistus
	314	Tupakkatuotteiden valmistus
32		Tekstiilien, vaatteiden, nahan ja nahkatuotteiden valmistus
	321	Tekstiilien valmistus
	322	Vaatteiden valmistus
	323	Nahan, turkisten, laukku- yms. nahkateosten valmistus
	324	Kenkien valmistus
33		Puutavaran valmistus
	331	Puutavaran paitsi puukalusteiden valmistus
	332	Ei-metallisten kalusteiden valmistus
34		Paperiteollisuustuotteiden valmistus, graafinen tuotanto
	341	Massan, paperin ja paperituotteiden valmistus
	342	Graafinen tuotanto, kustantamotoiminta
35		Kemiallisten, maaöljy-, kumi- ja muovituotteiden valmistus
	351	Kemikaalien valmistus
	352	Muiden kemiallisten tuotteiden valmistus
	353	Maaöljyn jalostus

ANNEX

International Standard Industrial Classification of All Economic Activities
(Revised up to 1968)

List of Major Divisions, Divisions and Major Groups

Division	Major group	Major Division 1. Agriculture, Hunting, Forestry and Fishing
11		Agriculture and Hunting
	111	Agricultural and livestock production
	112	Agricultural services
	113	Hunting, trapping and game propagation
12		Forestry and Logging
	121	Forestry
	122	Logging
13	130	Fishing
		<i>Major Division 2. Mining and Quarrying</i>
21	210	Coal Mining
22	220	Crude Petroleum and Natural Gas Production
23	230	Metal Ore Mining
29	290	Other Mining
		<i>Major Division 3. Manufacturing</i>
31		Manufacture of Food, Beverages and Tobacco
	311—312	Food manufacturing
	313	Beverage industries
	314	Tobacco manufactures
32		Textile, Wearing Apparel and Leather Industries
	321	Manufacture of textiles
	322	Manufacture of wearing apparel, except footwear
	323	Manufacture of leather and products of leather, leather substitutes and fur, except footwear and wearing apparel
	324	Manufacture of footwear, except vulcanised or moulded rubber or plastic footwear
33		Manufacture of Wood and Wood Products, Including Furniture
	331	Manufacture of wood and wood and cork products, except furniture
	332	Manufacture of furniture and fixtures, except primarily of metal
34		Manufacture of Paper and Paper Products, Printing and Publishing
	341	Manufacture of paper and paper products
	342	Printing, publishing and allied industries
35		Manufacture of Chemicals and Chemical, Petroleum, Coal, Rubber and Plastic Products
	351	Manufacture of industrial chemicals
	352	Manufacture of other chemical products
	353	Petroleum refineries

Päälukko	Luokka	
	354	Maaöljy- ja kivihiilituotteiden valmistus
	355	Kumituotteiden valmistus
	356	Muovituotteiden valmistus
36		Savi-, lasi- ja kivituuotteiden valmistus
	361	Posliiniteosten ja saviastiain valmistus
	362	Lasin ja lasituotteiden valmistus
	369	Muu saven- ja kivenjalostusteollisuus
37		Metallien valmistus
	371	Raudan, teräksen ja ferroseosten valmistus
	372	Muiden metallien valmistus
38		Metalli- ja konepajatuotteiden valmistus
	381	Metallituotteiden valmistus
	382	Koneiden valmistus
	383	Sähköteknisten tuotteiden valmistus
	384	Kulkuneuvojen valmistus
	385	Instrumenttien ym. hienomekaanisten tuotteiden valmistus
39	390	Muu valmistus
		<i>Toimiala 4. Sähkö-, kaasu- ja vesihuolto</i>
41	410	Sähkö-, kaasu- ja lämpöhuolto
42	420	Veden puhdistus ja jakelu
		<i>Toimiala 5. Rakennustoiminta</i>
50	500	Rakennustoiminta
		<i>Toimiala 6. Tukku- ja vähittäiskauppa, ravitsemis- ja majoitustoiminta</i>
61	610	Tukku- ja välityskauppa
62	620	Vähittäiskauppa
63		Ravitsemis- ja majoitustoiminta
	631	Ravitsemistoiminta
	632	Majoitustoiminta
		<i>Toimiala 7. Kuljetus, varastointi ja tietoliikenne</i>
71		Kuljetus
	711	Maaliikenne
	712	Vesiliikenne
	713	Ilmaliikenne
	719	Kuljetusta palveleva toiminta, varastointi
72	720	Posti- ja teleliikenne
		<i>Toimiala 8. Rahoitus-, vakuutus-, kiinteistö- ja liike-elämää palveleva toiminta</i>
81	810	Rahoitustoiminta
82	820	Vakuutustoiminta
83		Kiinteistötoiminta ja liike-elämää palveleva toiminta
	831	Kiinteistöpalvelutoiminta
	832	Liike-elämää palveleva toiminta
	833	Koneiden ja kaluston vuokraus

Division	Major group	
	354	Manufacture of miscellaneous products of petroleum and coal
	355	Manufacture of rubber products
	356	Manufacture of plastic products not elsewhere classified
36		Manufacture of Non-Metallic Mineral Products, except Products of Petroleum and Coal
	361	Manufacture of pottery, china and earthenware
	362	Manufacture of glass and glass products
	369	Manufacture of other non-metallic mineral products
37		Basic Metal Industries
	371	Iron and steel basic industries
	372	Non-ferrous metal basic industries
38		Manufacture of Fabricated Metal Products, Machinery and Equipment
	381	Manufacture of fabricated metal products, except machinery and equipment
	382	Manufacture of machinery except electrical
	383	Manufacture of electrical machinery apparatus, appliances and supplies
	384	Manufacture of transport equipment
	385	Manufacture of professional and scientific and measuring and controlling equipment not elsewhere classified, and of photographic and optical goods
39	390	Other Manufacturing Industries
		<i>Major Division 4. Electricity, Gas and Water</i>
41	410	Electricity, Gas and Steam
42	420	Water Works and Supply
		<i>Major Division 5. Construction</i>
50	500	Construction
		<i>Major Division 6. Wholesale and Retail Trade and Restaurants and Hotels</i>
61	610	Wholesale Trade
62	620	Retail Trade
63		Restaurants and Hotels
	631	Restaurants, cafés and other eating and drinking places
	632	Hotels, rooming houses, camps and other lodging places
		<i>Major Division 7. Transport, Storage and Communication</i>
71		Transport and Storage
	711	Land transport
	712	Water transport
	713	Air transport
	719	Services allied to transport
72	720	Communication
		<i>Major Division 8. Financing, Insurance, Real Estate and Business Services</i>
81	810	Financial Institutions
82	820	Insurance
83		Real Estate and Business Services
	831	Real estate
	832	Business services except machinery and equipment rental and leasing
	833	Machinery and equipment rental and leasing

		<i>Toimiala 9. Yhteiskunnalliset ja henkilökohtaiset palvelukset</i>
91	910	Julkinen hallinto
92	920	Puhtaanapito
93		Muut yhteiskunnalliset palvelukset
	931	Opetus
	932	Tutkimustoiminta
	933	Lääkintä- ja eläinlääkintäpalvelu
	934	Sosiaalihuolto
	935	Elinkeino- ja ammattijärjestöt
	939	Aatteelliset
94		Virkistys- ja kulttuuripalvelutoiminta
	941	Virkistyspalvelutoiminta
	942	Kirjastot ja museot
	949	Muu huvi- ja virkistyspalvelu
95		Kotitalouksia palveleva toiminta
	951	Kotitalousesineiden korjaus
	952	Pesulapalvelu
	953	Kotitalouspalvelu
	959	Henkilökohtainen palvelutoiminta
96	960	Kansainväliset järjestöt
		<i>Toimiala 0. Toimiala epäselvä</i>
00	000	Toimiala epäselvä

		<i>Major Division 9. Community, Social and Personal Services</i>
91	910	Public Administration and Defence
92	920	Sanitary and Similar Services
93		Social and Related Community Services
	931	Education services
	932	Research and scientific institutes
	933	Medical, dental, other health and veterinary services
	934	Welfare institutions
	935	Business, professional and labour associations
	939	Other social and related community services
94		Recreational and Cultural Services
	941	Motion picture and other entertainment services
	942	Libraries, museums, botanical and zoological gardens, and other cultural services not elsewhere classified
	949	Amusement and recreational services not elsewhere classified
95		Personal and Household Services
	951	Repair services not elsewhere classified
	952	Laundries, laundry services, and cleaning and dyeing plants
	953	Domestic services
	959	Miscellaneous personal services
96	960	International and Other Extra-Territorial Bodies
		<i>Major Division 0. Activities Not Adequately Defined</i>
00	000	Activities not adequately defined

Suositus (n:o 134), joka koskee lääkintähuoltoa ja päivärahaa

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutuna Genevessä 4 päivänä kesäkuuta 1969 viidennenkymmenennenkolmannen istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä eräitä ehdotuksia, jotka tarkoittavat sairausvakuutus sopimuksen (teollisuus), 1927, ja sairausvakuutus sopimuksen (maatalous), 1927, muuttamista, mikä kysymys on viidentenä kohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä,

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan suosituksen muotoon täydentämään vuoden 1969 lääkintähuoltoa ja päivärahaa koskevaa yleissopimusta,

hyväksyy tänä 25 päivänä kesäkuuta 1969 seuraavan suosituksen, jonka nimenä on "Lääkintähuolto ja päivärahaa koskeva suositus, 1969."

1. Tässä suosituksessa

a) käsite "lainsäädäntö" käsittää kaikki sosiaaliturvaa koskevat lait ja asetukset sekä lakisääteiset määräykset;

b) käsite "määrätty" tarkoittaa kansallisen lainsäädännössä tai kansallisen lainsäädännön nojalla määrättyä;

c) käsite "asuinpaikka" tarkoittaa jäsenvaltion alueella sijaitsevaa vakinaista asuinpaikkaa ja käsite "asukas" henkilöä, joka vakinaisesti asuu jäsenvaltion alueella;

d) käsite "huollettava" viittaa riippuvuussuhteeseen, jonka määrättyissä tapauksissa oletetaan vallitsevan;

e) käsite "aviovaimo" tarkoittaa aviovacmoa, jonka toimeentulo on hänen miehensä riippuvainen;

f) käsite "lapsi" tarkoittaa

i) oppivelvollisuusiässä olevaa tai 15 vuotta nuorempaa lasta, jolloin korkeampi ikä otetaan huomioon;

ii) määrättyin edellytyksin lasta, joka ei ole saavuttanut määrättyä, i kohdassa määritettyä ikää korkeampaa ikää, silloin kun lapsi on ammattiopissa tai jatkaa opintojaan tai kun hän kroonisen sairauden tai ruumiinvamman vuoksi on kykenemätön ansiotyöhön;

g) käsite "odotusaika" tarkoittaa joko maksukautta, työssäolokautta tai asumisaikaa tai mitä tahansa näiden yhdistelmää sen mukaan kuin määrätään;

h) käsite "sairaus" tarkoittaa mitä tahansa sairauden tilaa sen syyhyn katsomatta;

i) käsite "lääkintähuolto" sisältää lääkärin hoidon lisäksi myös muut siihen verrattavat palvelut.

2. Jäsenvaltioiden tulee sopivin ehdoin ja tarvittaessa vaihteittain ulottaa vuoden 1969 lääkintähuoltoa ja päivärahaa koskevan yleissopimuksen 8 artiklassa tarkoitettua lääkintähuoltoa koskevan lainsäädäntönsä soveltaminen

a) henkilöihin, joiden työ on tilapäisluontoista;

b) työnantajan perheenjäseniin, jotka asuvat hänen taloudessaan, sikäli kuin he suorittavat työtä hänen hyväkseen;

c) kaikkiin ansiotyössä oleviin henkilöihin;

d) a ja c kohdissa tarkoitettujen henkilöiden puolisoihin ja lapsiin;

e) kaikkiin asukkaisiin.

3. Vuoden 1969 lääkintähuoltoa ja päivärahaa koskevan yleissopimuksen 8 artiklassa tarkoitettuun lääkintähuoltoon tulee sisältyä

a) lääketieteellisten apuvälineiden, esim. silmälasien hankinta;

b) toipilasajan hoito.

4. Odotusaikaa ei saa asettaa ehdoksi oikeudelle saada vuoden 1969 lääkintähuoltoa ja päivärahaa koskevan yleissopimuksen 8 artiklassa tarkoitettua lääkintähuoltoa.

5. Milloin edunsaaja lakkaa kuulumasta turvaa saavaan henkilöryhmään, on vuoden 1969 lääkintähuoltoa ja päivärahaa koskevan yleissopimuksen 8 artiklassa tarkoitettua lääkintähuoltoa annettava koko vakuutustapahtuman ajan sairaustapauksessa, joka alkoi asianomaisen vielä kuuluessa sanottuun ryhmään.

6. Vuoden 1969 lääkintähuoltoa ja päivärahaa koskevan yleissopimuksen II ja III osissa tarkoitettuja etuuksia on määrättyin ehdoin jatkuvasti annettava turvaa saavalle henkilölle, joka tilapäisesti on poistunut jäsenvaltion alueelta.

7. Edunsaajaa tai tapauksesta riippuen hänen perheenhuoltajaansa alkoon vaadittako osallistumaan vuoden 1969 lääkintähuoltoa ja päivärahaa koskevan yleissopimuksen 8 artiklassa tarkoitetun lääkintähuollon kustannuksiin,

a) jos hänen varansa eivät ylitä määrättyä rajaa;

b) kun on kysymys sairaudesta, jonka kokemuksen mukaan tiedetään vaativan pitkäaikaista hoitoa.

8. Henkilöiden, joiden turvaan sisältyy päivärahoikeus, tulee saada päivärahaa poissaolotapauksissa, joihin sisältyy ansiotulon menetys, milloin poissaolon perusteena on, että asianomainen henkilö

a) joutuu saamaan lääkärinhoitoa joko sairauden tähden tai ennalta ehkäisevässä tarkoituksessa;

b) eristetään tartunnan leviämisen estämiseksi;

c) on lääkärinvalvonnassa kuntouttamistarkoituksessa; tai

d) on toipumislomalla.

9. Milloin turvaa saava henkilö kärsii sairaudesta, joka ei tee häntä täysin kykenemättömäksi hänen tavalliseen työhönsä, on hänelle varattava kohtuullinen mahdollisuus tarpeellisen lääkärinhoidon saantiin säännöllisenä työaikana.

10. On ryhdyttävä sopiviin toimenpiteisiin avun antamiseksi turvaa saavalle henkilölle, joka on ansiotyössä ja joutuu pitämään huolta huollettavanaan olevasta sairaasta henkilöstä.

11. Jäsenvaltioiden tulee sopivin ehdoin ja tarvittaessa vaihteittain ulottaa vuoden 1969 lääkintähuoltoa ja päivärahaa koskevan yleissopimuksen 18 artiklassa tarkoitettua päivärahaa koskeva lainsäädäntönsä koskemaan

a) henkilöitä, joiden työ on tilapäisluontoista;

b) työnantajan perheenjäseniä, jotka elävät hänen taloudessaan, sikäli kuin he suorittavat työtä hänen hyväkseen;

c) kaikkia ansiotyössä olevia henkilöitä.

12. Vuoden 1969 lääkintähuoltoa ja päivärahaa koskevan yleissopimuksen 22 artiklan 1 momentissa ja 23 artiklan 1 momentissa mainittua prosenttilukua on korotettava vähintään $6 \frac{2}{3}$ yksiköllä.

13. Päivärahaa on maksettava koko vakuutustapahtuman ajan, kun on kysymys sairaudesta johtuneesta työkyvyttömyydestä, joka on aiheuttanut ansiotulon lakkaamisen.

